

Súd: Krajský súd Trnava
Spisová značka: 12CoP/111/2025
Identifikačné číslo súdneho spisu: 2222201474
Dátum vydania rozhodnutia: 25. 11. 2025
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Ľubica Bundzelová
ECLI: ECLI:SK:KSTT:2025:2222201474.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Trnave, v senáte zloženom z predsedníčky senátu: JUDr. Ľubica Bundzelová a sudkýň: JUDr. Janka Grečmal a Mgr. Andrea Hadnagyová, v právnej veci starostlivosti súdu o maloleté deti A.: B., nar. XX.XX.XXXX a C., nar. XX.XX.XXXX, bytom ako matka, zastúpené Úradom práce, sociálnych vecí a rodiny Malacky, so sídlom Záhorácka 2942/60A, Malacky, deti rodičov – matky: D. A., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom E. XX, F., t.č. bytom F. XXX, zastúpená: JUDr. Peter Schmidl, advokát so sídlom Borský Svätý Jur 774 a otca: G. A., H. E., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom I. XXXX/XX, E., zastúpený: Priel & Partners s. r. o., so sídlom Pribišova 3174/8, Bratislava, IČO 50 840 878, o zvýšenie výživného na maloleté deti, o odvolaní otca proti rozsudku Okresného súdu Malacky zo dňa 11. februára 2025 č.k. 9P/24/2024-621, takto

rozhodol:

I. Odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie **p o t v r d z u j e**.

II. Žiaden z účastníkov **n e m á** nárok na náhradu trov odvolacieho konania.

odôvodnenie:

1. Napadnutým rozsudkom súd prvej inštancie výrokom I. zaviazal otca prispievať na výživu maloletej C. A., počnúc dňom 03.05.2022 do 31.08.2023 zvýšeným výživným zo sumy 100 eur mesačne sumou 240 eur mesačne a počnúc dňom 01.09.2023 do 30.04.2024 sumou 280 eur mesačne a počnúc dňom 01.05.2024 do 31.12.2024 sumou 140 eur mesačne a počnúc dňom 01.01.2025 sumou 210 eur mesačne, a to vždy do 15. dňa v mesiaci vopred k rukám matky.; výrokom II. zaviazal otca prispievať na výživu maloletého B. A., počnúc dňom 03.05.2022 do 30.04.2024 zvýšeným výživným zo sumy 100 eur mesačne sumou 280 eur mesačne a počnúc dňom 01.05.2024 do 31.12.2024 sumou 140 eur mesačne a počnúc dňom 01.01.2025 sumou 210 eur mesačne, a to vždy do 15. dňa v mesiaci vopred k rukám matky.; výrokom III. zaviazal otca zaplatiť zročné výživné na maloletú C. za obdobie od 03.05.2022 do 31.01.2025 vo výške 2 547,46 eur k rukám matky do 3 dní od právoplatnosti rozsudku.; výrokom IV. zaviazal otca zaplatiť zročné výživné na maloletého B. za obdobie od 03.05.2022 do 31.01.2025 vo výške 4 179,88 eur zaplatiť k rukám matky do 3 dní od právoplatnosti rozsudku.; výrokom V. rozhodol tak, že týmto rozsudkom sa mení rozsudok Okresného súdu Dunajská Streda č.k. 20P/24/2018-302 zo dňa 13.11.2019 vo výroku o výživnom na maloleté deti a výrokom VI. žiadnemu z účastníkov nepriznal nárok na náhradu trov konania.

2. Svoje rozhodnutie odôvodnil súd prvej inštancie právne ustanovením § 62 ods. 1, 2, 3, 4 a 5, § 65 ods. 1, § 75 ods. 1, § 76 ods. 1, § 77 ods. 1 a § 78 ods. 1 z.č. 36/2005 Z.z. o rodine (ďalej len „Zákon o rodine“). Vecne dôvodil, že podľa ustanovenia § 78 ods. 1 Zákona o rodine a ust. § 121 Civilného mimosporového poriadku dohody a súdne rozhodnutia o výživnom možno zmeniť, ak sa zmenia pomery. Zmena rozhodnutia súdu na základe zmeny pomerov je v podstate výnimkou zo zásady nezmeniteľnosti právoplatných súdnych rozhodnutí, a preto zmena pomerov by mala byť závažnejšieho

charakteru. Reparácia právoplatných rozhodnutí pre nepodstatnú zmenu v pomeroch je neprípustná. Zmenu pomerov možno vymedziť ako zmenu rozhodujúcich kritérií v porovnaní so skutkovým stavom existujúcim v čase predchádzajúceho rozhodnutia súdu. Súd preto pri posudzovaní návrhu v prvom rade skúmal, či nastala zásadná zmena pomerov od posledného súdneho rozhodnutia. Z pripojeného spisu sp.zn. 20P/24/2018 súd zistil, že rozsudkom Okresného súdu Dunajská Streda č.k. 20P/24/2018-302 zo dňa 13.11.2019 súd rozviedol manželstvo rodičov a schválil rodičovskú dohodu tohto znenia: „Maloletý B. a maloletá C. sa na čas po rozvoze zverujú do osobnej starostlivosti matke, ktorá ich bude zastupovať a spravovať ich majetok. Otec je povinný prispievať na výživu maloletých sumou 100 eur mesačne na každé z detí, vždy do 15. dňa v mesiaci k rukám matky. Otec má právo stretávať sa s maloletými nasledovne:

1. mimo vianočných, jarných, veľkonočných a letných školských prázdnin:

- každý týždeň v utorok a vo štvrtok od 15.00 hod. do 19.00 hod.,

- každý nepárny týždeň od piatku od 15.00 hod. do 19.00 hod.,

2. a počas vianočných, jarných, veľkonočných a letných školských prázdnin:

- počas vianočných školských prázdnin každý páry rok od 10.00 hod. prvého dňa prázdnin do 19.00 hod. posledného dňa prázdnin,

- počas jarných školských prázdnin každý nepárny rok od 10.00 hod. prvého dňa prázdnin do 19.00 hod. posledného dňa prázdnin,

- počas veľkonočných školských prázdnin každý páry rok od 10.00 hod. prvého dňa prázdnin do 19.00 hod. posledného dňa prázdnin,

- počas letných školských prázdnin v nepárny rok od 1.7. do 7.7. a od 1.8. do 24.8. a v páry rok od 8.7. do 31.7. a od 25.8. do 31.8.

- a nad rámec uvedeného na základe predchádzajúcej dohody s matkou.

Miestom prevzatia detí otcom je školské/predškolské zariadenie, ak sa v ňom deti nachádzajú, inak bydlisko matky. Miestom odovzdania detí matke je bydlisko matky. Matka je povinná v stanovenom čase deti na styk s otcom riadne pripraviť.

Rodinné prídavky bude poberať matka, daňový bonus na deti si bude uplatňovať matka.

Rodičia sa zaväzujú byť k sebe ústretoví, pokiaľ bude potrebné časy stretávania otca s deťmi z akéhokoľvek dôvodu upraviť, či už z dôvodu na strane detí alebo rodičov s cieľom, aby otec mal vždy náhradnú možnosť stretnúť sa s deťmi v obdobnom rozsahu ako by mal, ak by k zmenám nedošlo. Ak v dôsledku choroby detí alebo otca nebude možné uskutočniť vzájomné stretnutie, matka umožní otcovi náhradný termín stretnutia s deťmi.“

3. Súd porovnaním terajších pomerov na strane rodičov a maloletých detí s pôvodnými pomermi zistenými zo spisového materiálu vzťahujúceho sa k predchádzajúcemu rozhodnutiu zistil zmenu pomerov takého charakteru, ktorá odôvodňuje zvýšenie výživného na maloleté deti, a tým zmenu predchádzajúceho súdneho rozhodnutia. K zmene pomerov došlo najmä na strane maloletých detí, keď je nepochybné, že životné náklady so stúpajúcim vekom a plynutím času s ohľadom na celkový nárast cien ako aj v súvislosti s nástupom do školy u oboch detí objektívne narástli, a to v zásade na všetky odôvodnené potreby maloletých detí. V súčasnosti ja maloletá v 2. ročníku ZŠ a maloletý B. je v 4. ročníku ZŠ. Podľa potvrdení o návšteve školy a predškolského zariadenia (č.l.14,15,440-442) maloletá navštevovala materskú škôlku v E. od 01.09.2020. Maloletý nastúpil do 1. triedy ZŠ v E. v 01.09.2021 a maloletá nastúpila do 1. triedy ZŠ v E. 01.09.2023. Pri určení výšky zvýšeného výživného súd vychádzal z odôvodnených nákladov na maloleté deti, vyplývajúcich z vyčíslenia nákladov na maloleté deti uvedených matkou a bežných potrieb detí vo veku maloletých. Súd podotkol, že otec matkou uvádzané náklady na maloleté deti nenamietal.

4. Súd odôvodnené mesačné náklady na maloletého B. ustálil na úrovni cca 590 eur mesačne (v niektorých položkách náklady uvádzané matkou súd akceptoval ako primerané, niektoré ponížil či doplnil), a to nasledovným spôsobom. Na stravu súd považoval za primerané zarátať sumu cca 200 eur mesačne (vrátane matkou uvádzaného poplatku za obed, hoci neskôr tento poplatok odpadol, keď obedy už dotuje štát, avšak kvôli inflácii najmä cien potravín nie je namieste uvažovať o nižšej sume na stravu aj bez poplatku za obed), na hygienu 15 eur mesačne, na oblečenie a obuv 70 eur mesačne (súd zarátať vyššiu sumu ako u C. z dôvodu ortopedickej obuvi), na zdravotnú starostlivosť 15 eur mesačne (ide o primeranú výšku nákladov na zdravotnú starostlivosť pri zdravom dieťati /vitamíny, bežné ochorenia/ zvýšené náklady na zdravotnú starostlivosť matka nepreukázala), na školu 30 eur mesačne (družina 15 eur + pomôcky, šk. výlety), krúžky a iné voľnočasové aktivity 50 eur mesačne (u maloletého sa krúžková činnosť menila - najskôr plávanie, potom futbal či prírodovedný krúžok, presnú

sumu matka súdu nezdokladovala, 50 eur mesačne, je však primeraný a bežný výdavok na záujmovú činnosť dieťaťa), na letné tábory cca 20 eur mesačne; ako alikvotnú časť nákladov na bývanie súd zarátal cca 60 eur mesačne, pričom vychádzal z bežných nákladov na bývanie v rodinnom dome cca 250 eur mesačne (t.j. 250 Eur/4 osoby v domácnosti) a na dopravu 130 eur mesačne v čase, keď žili v J. (uvedenú sumu považuje súd pri vzdialenosti E. 55 km za primeranú, pričom súd vychádzal z bežnej spotreby cca 7l/100 km a cene paliva cca 1,7 eur/l; náklady na dopravu vo výške ako matka uvádzala, neboli súdu preukázané). Je však nesporné, že deti žili v J. do septembra 2023 a navštevovali školské zariadenia v E., pričom uvedené bolo výsledkom dohody rodičov a otcovi muselo byť zrejmé, že matka z tohto titulu vynakladá väčšie náklady na dopravu maloletých detí. Po presťahovaní sa do F. náklady na dopravu samozrejme klesli, súd vychádza z ich výšky na úrovni max. 20 eur mesačne (doprava do školy, na krúžky či k lekárovi a.i.), pribudli však iné náklady uvádzané matkou, a to návšteva psychológa - 40 eur za sedenie či doučovanie 10-15 eur na hodinu. Zároveň je potrebné rátať s neustálym zvyšovaním v ostatných položkách z dôvodu pretrvávajúcej inflácie, teda v úhrnnej sume súd považoval náklady na maloletého počas celého konania za približne rovnaké (niektoré v priebehu konania klesali, iné stúpali) a uvedený pokles nákladov na dopravu (hoci nastal) tak nepovažoval za rozhodný a spôsobilý ovplyvniť výšku súdom určeného výživného.

5. Súd odôvodnené mesačné náklady na maloletú C. ustálil na úrovni cca 570 eur mesačne (v niektorých položkách náklady uvádzané matkou súd akceptoval ako primerané, niektoré ponížil či doplnil), a to nasledovným spôsobom. Na stravu súd považoval za primerané zarátat sumu cca 200 eur mesačne (vrátane matkou uvádzaného poplatku za stravu v škôlke a následne v škole; hoci neskôr tento poplatok odpadol, keď obedy už dotuje štát, avšak kvôli inflácii najmä cien potravín nie je namieste uvažovať o nižšej sume na stravu aj bez poplatku za obed), na hygienu 15 eur mesačne, na oblečenie a obuv 50 eur mesačne, na zdravotnú starostlivosť 15 eur mesačne (ide o primeranú výšku nákladov na zdravotnú starostlivosť pri zdravom dieťati /vitamíny, bežné ochorenia/ zvýšené náklady na zdravotnú starostlivosť matka nepreukázala), 30 eur mesačne poplatok za škôlku a po nástupe do školy rovnaká suma na školu (družina 15 eur + pomôcky, šk. výlety), krúžky a iné voľnočasové aktivity 50 eur mesačne (E., výtvarná - presnú sumu matka súdu nezdokladovala, 50 eur mesačne, je však primeraný a bežný výdavok na záujmovú činnosť dieťaťa), na letné tábory cca 20 eur mesačne; ako alikvotnú časť nákladov na bývanie súd zarátal cca 60 eur mesačne, pričom vychádzal z bežných nákladov na bývanie v rodinnom dome cca 250 eur mesačne (t.j. 250 eur/4 členov domácnosti) a na dopravu 130 eur mesačne v čase, keď žili v J. (rovnako ako u maloletého B.). Po presťahovaní sa do F. (september 2023) náklady na dopravu samozrejme klesli, súd vychádza z ich výšky na úrovni max. 20 eur mesačne (doprava do školy, na krúžky či k lekárovi a.i.), avšak nástupom maloletej do 1. triedy ZŠ, pribudol u maloletej výdavok na anglickú triedu, ktorú maloletá navštevuje, a to vo výške 160 eur mesačne. U maloletej teda súd vychádzal z toho, že náklady na maloletú nástupom do 1. triedy ZŠ stúpili najmä tým, že pribudol poplatok za anglickú triedu - 160 eur mesačne, zároveň však presťahovaním do F. klesli náklady na prepravu maloletej (súd zohľadnil na dopravu už len sumu 20 eur namiesto 130 eur), teda celkovo súd konštatuje nárast nákladov u maloletej nástupom do ZŠ o cca 50 eur mesačne, t.j. na cca 620 eur.

6. Čo sa týka zmeny pomerov na strane rodičov, súd konštatuje, že na strane matky príjmové pomery nie sú zásadnejšie zmenené. Matka naďalej podniká v rovnakej oblasti, v konaní uvádzala príjem na úrovni cca 1500-2600 eur mesačne v čistom (v čase posledného konania sp.zn. 20P/24/2018 uvádzala príjem vo výške 3000-3500 eur mesačne v čistom), s ohľadom na matkou uvádzané náklady (bod 3. odôvodnenia) - len na hypotéku cca 2000 eur a ostatné ňou vyčíslené náklady, súd nemá dôvod predpokladať nižší príjem matky než cca 3500 eur, ktorý uvádzala v čase posledného rozhodnutia súdu a ako zodpovedá matkou vyčísleným nákladom s tým, že na nákladoch sa čiastočne podieľa aj partner matky žijúci v spoločnej domácnosti. Podľa doložených daňových priznaní a účtovných závierok (bod 39. odôvodnenia) za rok 2022 príjem matky po zdanení predstavuje zo živnosti a z obchodnej spoločnosti spolu 39.563,40 eur, t.j. 3.296,95 eur mesačne. V roku 2023 však príjem matky po zdanení predstavuje zo živnosti a z obchodnej spoločnosti spolu 11.038,83 eur, t.j. 919,90 eur mesačne, čo však nezodpovedá matkiným nákladom a jej životnej úrovni, ktorú odzrkadľuje aj výška hypotéky, preto je namieste naďalej vychádzať z príjmu matky na úrovni ako v čase posledného konania. Čo sa týka otca, súd konštatuje nárast príjmu otca oproti ním dokladovanému príjmu počas konania o rozvod. Otec začal v roku 2021 pracovať v zahraničí, kde pracoval celý rok 2022 a prevažnú časť roka 2023, kde súd vychádzal z príjmu otca cca 2000 eur mesačne v čistom (ako je uvedené nižšie) a po období PN otca z príjmu cca 1500 eur mesačne v čistom ako potenciálneho príjmu otca. Majetkové pomery si matka zlepšila, keďže okrem nehnuteľnosti - rodinného domu v J. nadobudnutej v rámci vyporiadania BSM sa stala vlastníkom

ďalšieho rodinného domu v F. (hoci na úver). Vyživovacie povinnosti rodičom nepridubli. Otec žije spolu so svojou matkou. Matka zdieľa domácnosť s deťmi a svojím partnerom.

7. Súd pri určovaní zvýšeného výživného vychádzal z príjmu otca, v období rokov 2022 a 2023 na úrovni cca 2000 eur mesačne v čistom, pričom vychádzal z daňových priznaní otca (bod 40. odôvodnenia), z ktorých mimo iné vyplýva, že otec si v rámci podnikania v daňovom priznaní uplatňoval tzv. paušálne výdavky vo výške 60% z vykázaných príjmov, a to v roku 2022 vo výške 60% z 23.494,50 eur = 14.096,70 eur + zaplatené poistné 951,71 eur s daňovou povinnosťou 580,02 eur a v roku 2023 vo výške 60% z 28.262,50 eur = 16.957,50 eur + zaplatené poistné 951,28 eur s daňovou povinnosťou 814,64 eur. Súd vychádzal z toho, že výdavky otca na stanovenie čistého príjmu predstavujú zaplatené poistné a daň, iné výdavky na výkon jeho podnikateľskej činnosti preukázané neboli. Paušálne výdavky sú síce uznateľné z daňového hľadiska, keď sa zároveň nevyžaduje, aby subjekt účtoval o svojich výdavkoch, pre rozhodovanie o výživnom však súd nemôže vychádzať z paušálnych výdavkov, ale len zo skutočných, odôvodnených a preukázaných výdavkov v súvislosti s podnikaním. Ak by sa reálne výdavky otca približovali tým paušálnym, príjem otca by bol príliš nízky, aby z neho dokázal vyžiť a nezodpovedal by ani jeho iným životným nákladom, ktoré súdu uvádzal a dokladoval (bod 40.2). Súd zároveň podotýka, že vzhľadom na vyjadrenia otca (uvedené v bode 6. odôvodnenia) hoci otec uvádzal, že išlo o prácu na živnosť, nešlo o typické podnikanie a jeho tvrdenia svedčia o tom, že práca mala viac prvky pracovného pomeru (sám hovoril o zamestnávateľovi, práci na zmeny, pracovnom čase a pod). Po zohľadnení vykázaného príjmu za rok 2022 a výdavkov (poistné a daň) za rok 2022 čistý príjem otca predstavuje cca 1830,- eur mesačne (23.494,50 eur - zaplatené poistné 951,71 eur - daň 580,02 eur = 21.962,77 eur/12 mesiacov) a za rok 2023 vo výške cca 2208 eur mesačne (28.262,50 eur - zaplatené poistné 951,28 eur - daň 814,64 eur = 26.496,58 eur/12 mesiacov), t.j. priemer za roky 2022 a 2023 vo výške cca 2000 eur mesačne v čistom. Skutočnosť, že je namieste vychádzať počas obdobia rokov 2022 a 2023 z príjmu cca 2000 eur mesačne v čistom je podporená úvahou, že by pre otca nebolo rentabilné pracovať v zahraničí a dochádzať, ako sám uvádzal 1150 km, ak by jeho príjem mal byť rádovo nižší, pričom z doložených faktúr vyplýva, že v období od 01/2023-10/2023 vyfakturoval 26.362,50 eur (t.j. cca 2.640 eur mesačne). Zároveň tvrdil, že po návrate zo zahraničia až doposiaľ žije výlučne z úspor (teda dosahoval príjem, ktorý mu dokázal vytvoriť úspory na financovanie jeho života počas celej PN v trvaní 8 mesiacov, keďže iný príjem súdu nepriznala ani súd nijaký nezistil). Nebolo teda dôvodné uvažovať zo strany súdu o nižšom príjme otca. Čo sa týka spoločnosti otca K. - E. E. tam mal súd z daňových priznaní a registra účtovných závierok za preukázané, že táto spoločnosť je neaktívna a nevykazuje žiaden príjem. Pri príjme otca cca 2000 eur mesačne preto súd zvýšil výživné na maloletú C. na sumu 240 eur mesačne a za obdobie od jej nástupu na ZŠ na sumu 280 eur mesačne a pri maloletom B. na sumu 280 eur mesačne. Súd podotýka, že uvedená suma výživného korešponduje s metodikou pre výpočet výživného (L...), ktorá ma odporúčací (nie záväzný) charakter. Podľa uvedenej metodiky pri dvoch vyživovacích povinnostiach otca odporúčané výživné predstavuje pri dieťati v predškolskom veku 12 % z čistého príjmu povinného a pri dieťati na 1. stupni ZŠ 14 % z čistého príjmu povinného.

8. Následne za obdobie preukázanej PN otca (máj 2024 až december 2024), kedy bol otec oficiálne bez akéhokoľvek príjmu, nepoberal dávky ani nemocenské, keďže mal dlh na poistnom, súd vychádzal z toho, že je dôvodné, aby hradil výživné na obe deti aspoň na úrovni 140 eur mesačne, keďže takúto sumu spolu vo výške 280 eur mesačne (200 eur výživné a 80 eur poplatok za anglickú triedu) aj dokázal po celý čas svojej PN na deti vynakladať. Súd preto nemal dôvod vychádzať z toho, že by táto suma výživného nezodpovedala jeho možnostiam, schopnostiam a majetkovým pomerom. Sám tvrdil, že žije z úspor (ktoré nešpecifikoval) a je nutné dospieť k záveru, že hoci bol bez príjmu, tak musel mať dostatočné úspory na hradenie aspoň takéhoto výživného. Okrem toho nemôže byť na ťarchu detí, že otec nemal kvôli dlhu na poistnom nárok ani na nemocenskú dávku. Súd však situáciu otca zohľadnil, keďže ide o manuálne pracujúceho človeka a išlo o úraz ruky, a preto za uvedené obdobie PN určil otcovi výživné len vo výške sumy, ktorú aj reálne mesačne na deti dokázal v danom období vynakladať.

9. Následne po ukončení PN od januára 2025 súd vychádzal z potenciálneho príjmu, ktorý by otec vzhľadom na svoje možnosti a schopnosti mohol dosahovať, keďže zostal po ukončení PN nezamestnaný, čo však nemôže byť na ťarchu detí, okrem toho otec mohol ku koncu PN vykonávať kroky k hľadaniu si práce, zdravotný stav otca podľa názoru súdu túto aktivitu umožňoval. Pri uplatnení tzv. princípu potenciality príjmu neprihliada súd len na skutočné (faktické) príjmy povinného, ktoré dosahuje v čase vyhlásenia rozsudku, ale vychádza z jeho potenciálnych príjmov, to znamená príjmov, ktoré povinný (potenciálne) mohol mať vzhľadom na svoj vek, zdravotný stav, schopnosti, stupeň

dosiahnutého vzdelania a jeho zamerania, prax, jazykové znalosti, dopyt na trhu práce. Na zníženie (stratu) príjmu povinného súd prihliada len v prípade jednoznačného preukázania takého dôležitého dôvodu, ktorý vznikol objektívne bez zavinenia povinného (rozsudok Najvyššieho súdu SR z 20.02.2019, sp. zn. 3Cdo/236/2018). Princíp potenciality príjmov nevyžaduje detailné preukázanie všetkých príjmov povinného, pretože použitím tohto princípu súd podľa charakteru správania sa povinného vymedzuje fiktívny (prezumovaný príjem), ktorý je následne základom pre určenie výživného na dieťa (rozsudok Najvyššieho súdu SR z 31. marca 2021, sp. zn. 5Cdo/14/2021).

10. S ohľadom na uvedený princíp potenciality príjmu vychádzal súd pri určení výšky výživného z potencialného príjmu, ktorý by otec vzhľadom na svoje možnosti a schopnosti mohol dosiahnuť. Súd zohľadnil vek otca (muž v produktívnom veku), zdravotný stav (po ukončení PN otcovi zdravotný stav umožňuje sa zamestnať, sám uvádzal, že prácu si hľadá), vzdelanie (stredoškolské - vyučený kuchár), jeho pracovné skúsenosti a situáciu na trhu práce v lokalite, kde otec žije. Aktuálne je na trhu práce dostatok pracovných príležitostí, z portálu M. zverejňujúcim ponuky práce súd zistil aktuálne ponuky práce v regióne, kde žije otec s ohľadom na jeho vzdelanie a pracovné skúsenosti. Podľa inzerátov z portálu M. (č.l.521 a nasl.) na pozíciu kuchár v Bratislavskom kraji (ponuky z novembra 2024), sú uvádzané nasledovné mzdové podmienky: XENAS Kitchen, Devínska Nová Ves 2200 eur/mesiac brutto; Persona Grata HR s.r.o. Rača 1700-1900 Eur/mesiac brutto; 2JO s.r.o. Devínska Nová Ves 1700-1800 Eur/mesiac brutto; ProZeta s.r.o. Ružinov od 2200 eur/mesiac brutto; M. M., Malacky 1800-2100 eur/mesiac brutto. S ohľadom na uvedené ponuky práce súd ustálil, že je v možnostiach otca dosahovať príjem na úrovni cca 1.500 eur mesačne v čistom (č.l. 519 - podľa prepočtu čistej mzdy na stránke N. hrubej mzde 2000 eur zodpovedá čistá mzda na úrovni 1.492,33 eur). S ohľadom na vek detí, kedy obe sú na prvom stupni ŽS a keďže ich náklady sú v zásade na porovnateľnej úrovni (bod 41. odôvodnenia), súd stanovil výživné na obe deti v rovnakej výške 210 eur mesačne, čo korešponduje aj s vyššie uvedenou metodikou na určenie výživného na úrovni 14 % z takto stanoveného príjmu na každé z detí, pri dvoch vyživovacích povinnostiach otca.

11. Vychádzajúc z vyššie uvedeného, po zhodnotení všetkých pre vec podstatných skutočností, vzhľadom na vek maloletých detí a ich odôvodnené potreby, má súd za to, že zvýšenie výživného na výšku určenú súdom v jednotlivých obdobiach je primerané a zodpovedá zistením schopnostiam, možnostiam a majetkovým pomerom rodičov. Vo zvyšnej časti žiadaného výživného, súd návrh matky považoval za nedôvodný. Priznanie výživného vo vyššej výške by nezodpovedal zistenej životnej úrovni otca (ktorá je už len vzhľadom na bytové pomery otca vyplývajúce zo správ ÚPSVaR nepochybne nižšia ako životná úroveň matky) a príjmu, z ktorého súd v jednotlivých obdobiach vychádzal. Stanovená výška výživného spolu s rodinnými prídavkami, ktoré matka na maloleté deti poberá aktuálne vo výške 60 eur mesačne na každé z detí a plnením si jej vyživovacej povinnosti zabezpečia, aby odôvodnené potreby maloletých detí boli primerane uspokojené. Súd je toho názoru, že je v schopnostiach a možnostiach otca maloletých detí platiť súdom určené výživné.

12. Súd zvýšil výživné odo dňa 03.05.2022, t.j. odo dňa podania návrhu na súd, keďže už v tom čase bola daná zmena pomerov na strane maloletých detí odôvodňujúca zvýšenie výživného. Súd nezistil žiadne dôvody hodné osobitného zreteľa, ani matka takéto podľa názoru súdu neuviedla, pre ktoré by bolo dôvodné priznať výživné späť aj za obdobie pred podaním návrhu na súd. Matka požiadavku na priznanie výživného späť odôvodňovala tým, že otec pracoval v zahraničí a styk sa nevykonával v zmysle rozsudku a kompletná starostlivosť bola na matke a otec mimo výživného, ktorého výška bola neadekvátne, nijako neprispieval. Uvedené nemožno považovať za dôvody hodné osobitného zreteľa. Matke nič nebránilo podať si návrh na zvýšenie výživného skôr, ihneď ako došlo k podstatnej zmene pomerov. Preto v časti žiadaného výživného za obdobie pred podaním návrhu na súd považoval súd návrh matky pre nepreukázanie dôvodov hodných osobitného zreteľa za nedôvodný a zročné výživné v súlade s ust. § 77 ods. 1 Zákona o rodine bolo súdom priznané až odo dňa začatia súdneho konania.

13. Keďže súd zaviazal otca povinnosťou prispievať na výživu maloletých detí zvýšeným výživným odo dňa podania návrhu na súd, musel rozhodnúť aj o zročnom výživnom ku dňu vyhlásenia rozsudku, t.j. za obdobie od 03.05.2022 do 31.01.2025.

14. Zročné výživné za uvedené obdobie predstavuje u maloletého B. sumu 4.179,88 eur a predstavuje rozdiel medzi zvýšeným výživným a doteraz určeným výživným v období 03.05.2022 do 30.04.2024 (280 eur - 100 eur = 180 eur zvýšenie mesačne) a pozostáva z alikvotnej časti zvýšeného výživného

za mesiac máj 2022 vo výške 168,38 eur ($180/31 \times 29$ dní) a za mesiace jún 2022 až apríl 2024 vo výške 4.140 eur (23 mesiacov \times 180 Eur); v období od 01.05.2024 do 31.12.2024 (140 eur - 100 eur = 40 eur zvýšenie mesačne) pozostáva zo zvýšeného výživného vo výške 320 eur (40 eur \times 8 mesiacov) a za mesiac január 2025 vo výške 110 eur (210 eur - 100 eur = 110 eur zvýšenie mesačne), t.j. spolu výživné vo výške 4.738,38 eur. Od uvedenej sumy 4.738,38 eur súd odrátal platby otca nad rámec doteraz určeného výživného spolu vo výške 558,50 eur (ako je uvedené v bode 52. odôvodnenia), čoho výsledkom je suma zročného výživného na maloletého B. 4.179,88 eur.

15. Z dokladov doložených otcom (potvrdeniach o platbách z účtu č.l. 282 - 291) ohľadom úhrad nákladov na deti vyplýva, že otec zaslal na účet matky: v septembri + októbri 2023 sumu 160 eur + 80 eur C. na angličtinu, 55 eur v januári 2023 B. na oblečenie na telesnú, 9 eur v apríli 2023 C. na ORL vyšetrenie, 20 + 95 eur v apríli 2023 B. na školu v prírode, 14 eur v októbri 2023 B. na fotky v škole, v auguste 2023 sumu 169 + 180 eur na tábor pre deti. Z otcom doložených dokladov (č.l.398-405) ďalej vyplýva prevod sumy 110 eur - lyžiarska škola (platiteľ aj príjemca je však uvedená rovnaká osoba - O. E.), platba 30 eur v máji 2024 na účet matky B. na prijímanie, 80 eur v januári 2024 na angličtinu C.. Otec zároveň predložil doklad o platbe výživného spolu 200 eur na obe deti.

16. Platby nad rámec určeného výživného, ktoré súd zohľadnil u maloletého B. sú spolu vo výške 558,50 eur a pozostávajú z nasledovného: platby zaslané na účet matky (bod. 51 odôvodnenia) - 55 eur telesná + 20 eur a 95 eur na školu v prírode + 14 eur na fotky v škole + 84,50 eur a 90 eur - polovica sumy za tábor v roku 2023 + 30 Eur prijímanie + platby potvrdené matkou - 90 eur platba za tábor v roku 2024 (potvrdená matkou na pojednávaní dňa 23.07.2024) + 80 eur platba za korčuľovanie (potvrdená matkou na pojednávaní dňa 11.2.2025). Ide o platby, ktoré buď vyplývajú z otcom doložených dokladov alebo boli výslovne potvrdené matkou. Náklady na cyklistický krúžok uvádzaný otcom súd nezohľadnil, keďže matka sa vyjadrila, že nevie, v akej výške bol hradený, maloletý tam bol len asi 3 krát a s otcom sa na uvedenom nedohodli. Navyše otec súdu tento náklad nijako nezdokladoval. Do platieb výživného súd nezohľadnil ani otcom uvádzaný náklad na bicykel vo výške 750 eur, ktorý rovnako nebol nijako zdokladovaný, pričom nie je ani namieste zahŕňať vecné dary otca dieťaťu do platieb výživného, ktoré má byť zasielané k rukám matky na úhradu ich potrieb. Vyživovaciu povinnosť otec nemôže nahrádzať kupovaním hoci nadštandardných darčiekov, ktoré si otec sám svojvoľne určuje, kedy a v akej výške ich vynaloží, bez ohľadu na iné náklady detí, ktoré by boli prioritnejšie najmä s ohľadom na výšku doteraz určeného výživného 100 eur mesačne, ktoré nepokrýva ani len mesačné náklady na stravu detí. Poplatok za lyžiarsky 150 eur rovnako nebol zohľadnený, hoci matka jeho započítanie spočiatku potvrdila, keďže z tvrdení matky následne vyplynulo, že lyžiarsky kurz bol zrušený a peniaze škola rodičom vráti (nešlo o peniaze zaslané otcom na účet matky). Okrem toho otec súdu doložil doklad o sume 110 eur - s poznámkou lyžiarska škola, pričom platiteľom aj príjemcom je uvedená rovnaká osoba (O. E.).

17. Zročné výživné za uvedené obdobie predstavuje u maloletej C. sumu 2.547,46 eur a predstavuje rozdiel medzi zvýšeným výživným a doteraz určeným výživným v období 03.05.2022 do 31.08.2023 (240 eur - 100 eur = 140 eur zvýšenie mesačne) a pozostáva z alikvotnej časti zvýšeného výživného za mesiac máj 2022 vo výške 130,96 eur ($140/31 \times 29$ dní) a za mesiace jún 2022 až august 2023 vo výške 2.100 eur (15 mesiacov \times 140 eur); v období od 01.09.2023 do 30.04.2024 (280 eur - 100 eur = 180 eur zvýšenie mesačne) zo zvýšeného výživného vo výške 1.440 eur (180 eur \times 8 mesiacov); v období od 01.05.2024 do 31.12.2024 (140 eur - 100 eur = 40 eur zvýšenie mesačne) zo zvýšeného výživného vo výške 320 eur (40 eur \times 8 mesiacov) a za mesiac január 2025 vo výške 110 eur (210 eur - 100 eur = 110 eur zvýšenie mesačne), t.j. spolu výživné vo výške 4.100,96 eur. Od uvedenej sumy 4.100,96 eur súd odrátal platby otca nad rámec doteraz určeného výživného spolu vo výške 1.553,50 eur, čoho výsledkom je suma zročného výživného na maloletú C. 2.547,46 eur.

18. Platby nad rámec určeného výživného, ktoré súd zohľadnil u maloletej C. spolu vo výške 1.553,50 eur pozostávajú z nasledovného: platby zaslané na účet matky (bod. 51. odôvodnenia) 9 eur ORL vyšetrenie + 84,50 eur a 90 eur - polovica sumy za tábor v roku 2023 + platby potvrdené matkou - 800 eur na angličtinu šk. rok. 2023/24 (10 mesiacov \times 80 Eur), 400 eur na angličtinu šk. rok. 2023/24 (5 mesiacov \times 80 eur) + 90 eur platba za tábor v roku 2024 (potvrdená matkou na pojednávaní dňa 23.07.2024) + 80 eur platba za korčuľovanie (potvrdená matkou na pojednávaní dňa 11.2.2025).

19. Podľa ust. § 232 ods. 3 Civilného sporového poriadku, lehota na plnenie je tri dni a plynie od právoplatnosti rozsudku. Súd môže v odôvodnených prípadoch určiť dlhšiu lehotu.

20. Súd nezistil dôvody na stanovenie dlhšej lehoty na plnenie, preto zaviazal otca k zaplateniu zročného výživného k rukám matky do troch dní od právoplatnosti rozsudku.

21. O trovách konania rozhodol súd s poukazom na ust. § 52 Civilného mimosporového poriadku, podľa ktorého žiaden z účastníkov nemá nárok na náhradu trov konania, ak tento zákon neustanovuje inak.

22. Proti tomuto rozsudku súdu prvej inštancie podal odvolanie otec maloletých detí prostredníctvom svojho právneho zástupcu z dôvodov, že súd prvej inštancie svojim konaním porušil nielen základne princípy obsiahnuté v CSP a CMP, ale jeho konaním došlo voči otcovi k porušeniu jeho základného práva na súdnu ochranu podľa čl. 46 ods. 1 ústavy, základného práva na prerokovanie veci v jeho prítomnosti podľa čl. 48 ods. 2 ústavy a práva na spravodlivé súdne konanie podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru. Súd prvej inštancie nesprávnym procesným postupom znemožnil otcovi, aby uskutočňoval jemu patriace procesné práva, v takej miere, že došlo k evidentnému porušeniu práva na spravodlivý proces. Na pojednávaní dňa 11.02.2025 bol právny zástupca otca (v neprítomnosti otca) oboznámený s množstvom písomností, ktoré boli doložené do súdneho spisu z iniciatívy súdu, prípadne boli súdu (založené do súdneho spisu) doručené stranou matky deň pred pojednávaním. Na predmetnom pojednávaní bolo právnomu zástupcovi otca doručené podanie (vyjadrenie) matky zo dňa 10.02.2025 krátkou cestou. Napriek požiadavke a námietke právneho zástupcu otca, súd neodročil pojednávanie na neskorší vhodný termín, aby mohol otca oboznámiť s obsahom vyjadrenia matky doručené súdu deň pred pojednávaním, na ktorom súd rozhodol vo veci samej, ako ani oboznámiť otca s obsahom ďalších listín, ktoré boli súdu doručené z jeho iniciatívy (išlo o desiatky listín). Tieto dokumenty neboli ani otcovi, ani jeho právnomu zástupcovi doručené, teda sa s nimi nemohli oboznámiť a zaujať k nim relevantné stanovisko. Napriek explicitnej námietke právneho zástupcu otca, táto zostala ignorovaná.

23. Je nepochybné, že postupom súdu, ktorý nedoručil nový obsah súdneho spisu právnomu zástupcovi otca vôbec a ostatné vyjadrenie matky (zo dňa 10.02.2025) doručil len krátkou cestou na pojednávaní dňa 11.02.2025, na ktorom rozhodol vo veci samej, a to bez účasti otca, došlo k odňatiu práva na spravodlivý súdny proces, práva konať pred súdom.

24. Súd prvého stupňa síce uvádza, že zohľadnil platby nad rámec výživného, avšak vzhľadom na rozsah a mieru zohľadnenia to nemožno považovať za dostačujúce. Súd absolútne svojvoľne a v rozpore so základnými právami otca odmietol akceptovať platby nad rámec výživného, ktoré matka neuznala. Súd nevykonal žiadne dokazovanie, ktoré by odstránilo rozpor medzi tvrdeniami matky a otca, teda momenty, kde sa účastníci konania rozchádzali v zásadných okolnostiach. Považuje za neakceptovateľné, že súd sa rozhodne, bez ďalšieho dokazovania (výsluch maloletých, konfrontácia účastníkov konania, atď.), „neuznať“ platby nad rámec výživného len preto, že matka nesúhlasí. Má za to, že súd nemal dostatočne preukázané reálne a objektívne, teda odôvodnené náklady na maloleté deti a už vôbec nevyhodnotil správne možnosti a schopnosti otca, tak pri určení výšky riadneho výživného, ako aj pri určení rozsahu a spôsobu úhrady výživného zročného. Otec je dlhodobo nezamestnaný v dôsledku napadnutia a poškodenia zdravia, ktoré tým utrpel. Otec do dnešného dňa, aj napriek ukončeniu práceneschopnosti, nenašiel zamestnanie. V odbore, v akom je vyučený, sa zamestnať nemôže, nakoľko pri práci kuchára musí používať ruky, krájať, zdvíhať hrnce, prepravky, miešať a podobne, čo vzhľadom na úraz ruky, operačný zákrok a hroziacu reoperáciu stále vykonávať nemôže. Je nepochybné, že otec si úraz nespôsobil sám, keďže bol napadnutý a do dnešného dňa sa vedie trestné konanie, ktoré nie je ukončené. Otec všetky svoje úspory minul na doterajšie výživné a platby nad jeho rámec, potom na rekonvalescenciu. Aktuálne je bez práce, bez príjmu, súd mal za preukázané mínusové zostatky na jeho bankových účtoch, ako aj dlhy na sociálnej a zdravotnej poisťovni. Nie je v reálnych možnostiach otca platiť súdom určené výživné a už vôbec nie je v jeho možnostiach a schopnostiach zaplatiť matke maloletých zročné výživné v určenej výške a určeným spôsobom. Odhliadnuc od toho, že výška zročného výživného, ktorá je determinovaná výškou výživného za jednotlivé obdobia stanovené v napadnutých výrokoch rozsudku nereflektuje na zistené skutkové okolnosti, prípadne vyplýva z nedostatočne zisteného skutkového stavu. Má za to, že pokiaľ by súd riadne zistil skutkový stav, prípadne zistený stav správne vyhodnotil, tak pri zohľadnení všetkých skutočností a vzhľadom na povahu prejednávanej veci, výšku súdom určeného zročného výživného (priznaný nárok) a osobné pomery otca, bolo vhodné určiť na splnenie lehotu dlhšiu ako tri dni od právoplatnosti rozsudku, alebo určiť, že peňažné plnenie možno platiť v splátkach. Je nepochybné, že matka požadovala uhrádzať výživné v absolútne neakceptovateľnej, vymyslenej a neadekvátnej výške, na základe vyfabulovaných nákladov

na maloleté deti, čo muselo a musí mať o matke nejakú výpovednú hodnotu a zároveň bolo nepochybné, že situácia otca a jeho možnosti, či schopnosti neumožňujú, aby platil výživné v stanovenej výške a ešte aj uhradil zročné výživné v niekoľkotisícovom rozsahu naraz do 3 dní od právoplatnosti rozsudku. Z predkladaných výpisov z účtov ohľadom hradenia výživného, resp. platieb nad rámec výživného vyplýva, že prakticky všetky platby hradila matka otca, O. E., a to práve z dôvodu, že sa otec nechcel dostať do omeškania s platením, tak sa dohodol so svojou matkou, ktorá všetko uhrádzala a otec jej dal prostriedky, keď ich mal k dispozícii, avšak zabezpečil, že aj keď ich nemal, výživné, prípadne potrebné platby nad rámec výživného uhradené vždy boli. Súd sa formalisticky a alibisticky odvolával na metodiku a tabuľky, avšak v poručenských veciach, ak už nie v súdnictve ako takom, je nevyhnutné zohľadňovať v medziach zákona aj iné hľadiská, a to morálne, etické, či logické. Súd sa tiež nedostatočne vysporiadal s tým, prečo keď mali maloleté deti od začiatku rovnaké výživné (100,- eur) a na konci aj aktuálne súd rozhodol, že riadne výživné je rovnaké na každé dieťa (210,- eur), určil v prípade maloletej C. počnúc dňom 03.05.2022 do 31.08.2023 výživné vo výške 240,- eur mesačne a počnúc dňom 01.09.2023 do 30.04.2024 vo výške 280,- eur mesačne a pri maloletom B. výživné počnúc dňom 03.05.2022 do 30.04.2024 v sume 280,- eur mesačne. Pokiaľ súd prihliadal na prechod C. z materskej škôlky do školy, tak potom nedáva zmysel, prečo neprihliadal pri B. na prechod z prvého stupňa ZŠ na druhý a podobne. V tomto smere je rozhodnutie nelogické a nepreskúmateľné. Otec nesúhlasí s tým, že v čase jeho práce v zahraničí mu súd zvýšil výživné na sumu 280,- eur na každé dieťa, keďže súd mal vydokladované s akým hospodárskym výsledkom otec v tej dobe podnikal. Otec mal obraty, ktoré sa však so ziskom nedajú zrovnávať a pritom nešlo o žiadne neuveriteľné výsledky, či podozrivé optimalizácie (ako napríklad v prípade matky). Otec pracoval v zahraničí, kde okrem iných výdavkov, dochádzal autom, musel si platiť ubytovanie a stravu. Súd sa nesprávne o obratoch spoločnosti otca vyjadruje ako o príjme, čo však nie je možné akceptovať. Otec mal v rozhodných obdobiach základ dane v rozmedzí cca 2500,- eur až 10000,- eur. Základ dane však tiež nie je čistý príjem otca. V neposlednom rade je tiež nepochopiteľný počin súdu v prípade určenia výživného v čase práceneschopnosti otca, a to na sumu 140,- eur mesačne, keď súd mal za preukázané, že otec bol napadnutý, ťažko zranený, operovaný a dlhodobo uznaný práceneschopným. Otec mohol žiadať o zníženie vyživovacej povinnosti a neurobil tak, riadne uhrádzal výživné v sume 100,- eur a ešte aj platby navyše cez svoju matku, aj napriek tomu mu súd zvýšil výživné za toto obdobie o 40,- eur. Otec v celom rozsahu nesúhlasí s výškou výživného v sume 210,- eur mesačne na každé dieťa, ani so zvýšením výživného za jednotlivé obdobia na sumu 240,- eur, 140,- eur, či 280,- eur na každé dieťa, nakoľko tieto sumy vôbec nereflektujú možnosti, schopnosti a majetkové pomery otca a už vôbec nereagujú na odôvodnené potreby maloletých, či na neodôvodnené fabulácie matky počas celého konania, týkajúce sa najmä jej majetkových pomerov a výdavkov na výživu maloletých, prípadne klamstvá v súvislosti s platbami otca nad rámec výživného. Osobitne otec nesúhlasí s priznaním napadnutej vyživovacej povinnosti späťne ku dňu podania návrhu na začatie konania. Súd pri rozhodovaní nevychádzal z aktuálnej skutkovej situácie, resp. s riadne a dostatočne zisteného skutkového stavu, prípadne zistený skutkový stav veľmi zle vyhodnotil. Nakoľko má za to, že matka nepreukázala odôvodnené potreby a náklady na maloleté deti v sume deklarovanych výdavkov, je perspektívne neúčelné určovať výživné na sumu vyššiu ako otec navrhoval, keďže s vekom detí sa budú logicky zväčšovať aj ich nároky a potreby. Nemá žiadny majetok, okrem starého a vysoko najazdeného motorového vozidla. Otcove majetkové pomery sú tvorené len vecami bežnej potreby a spotreby, pričom býva s matkou v služobnom byte starého a nefunkčného hotela bez prípojky na verejný vodovod. Súd nedostatočne odôvodnil prečo priznal výživné vo výške 210,- eur mesačne na každé dieťa, ani zvýšenie výživného za jednotlivé obdobia na sumu 240,- eur, 140,- eur, či 280,- eur na každé dieťa, ako ani to, na základe čoho mal za to, že je potrebné zvyšovať výživné od podania návrhu. Matka maloletých žiadala vydať predbežné opatrenie, ktorým mal súd zaviazat' otca prispievať na každé maloleté dieťa sumou vo výške 250,- eur mesačne. Súd v tomto istom konaní v roku 2022, rozhodol tak, že návrh na vydanie neodkladného opatrenia zamietol, keďže vyhodnotil platenie výživného na každé dieťa sumou 100,- eur mesačne za dostatočné na pokrytie nákladov na výživu maloletých a zároveň považoval tvrdenia matky za nepreukázané, prípadne tiež nemal za to, že sú preukázané možnosti a schopnosti otca platiť vyššie výživné. Následne súd v tomto istom konaní rozhodne napadnutým rozsudkom, ktorý popiera vyššie uvedené. Navrhuje, aby odvolací súd zrušil napadnutý rozsudok Okresného súdu Malacky, sp. zn. 9P/24/2024 – 621 zo dňa 11. februára 2025 a vrátil vec súdu prvej inštancie, aby vec v potrebnom rozsahu opäť prerokoval a vo veci rozhodol alebo aby napadnutý rozsudok Okresného súdu Malacky, sp. zn. 9P/24/2024 – 621 zo dňa 11. februára 2025 zmenil tak, že otca zaviazá od právoplatnosti rozsudku platiť výživné na každé maloleté dieťa v sume 150,- eur mesačne. V prípade, že odvolací súd uzná za potrebné priznať nárok na zročné výživné, aby toto zaviazal otca platiť v splátkach nepresahujúcich 50,- eur mesačne.

25. K odvolaniu otca sa vyjadrila matka maloletých. Uviedla, že zotráva na svojom vyjadrení vo vzťahu, čo otec platil nad rámec výživného, pričom na predchádzajúcich dvoch pojednávaniach sa k rozsahu čo dopláca otec vyjadroval osobne, a to i ku konkrétnym 2 platbám, s ktorými súhlasil. Rovnako mohol právny zástupca otca nazrieť do elektronického súdneho spisu, ktorý mu bol kedykoľvek k dispozícii a vyjadrenie, ktoré strany ani len nerozporujú predložiť svojmu klientovi. Poukazuje na to, že k tomuto sa otec už nemá ako vyjadriť, keďže matka len v jeho prospech deklarovala, že platil lyžiarsky výcvik a anglickú triedu, k čomu sa obaja vyjadrovali osobne na pojednávaní. V zmysle CMP a CSP strany na výzvu súdu sú povinné poskytnúť súčinnosť v rozsahu žiadanom súdom. Pri tomto, ak právny zástupca otca poukazuje, že bolo do spisu založených nespočetné množstvo listín, s ktorými sa klient rovnako nemal možnosť oboznámiť, poukazuje na to, že tieto doklady tam boli minimálne dva týždne pred pojednávaním (kedy si ich v elektronickom súdnom spise našli oni pri príprave na pojednávanie) a boli i súčasťou elektronického súdneho spisu, do ktorého má právny zástupca prístup, tak ako oni, a s ktorými sa oboznamovali. Listiny, na ktoré sa právny zástupca otca odvoláva, sú listiny, ktoré sudkyňa min. 2x po otcovi a jeho právnom zástupcovi žiadala (daňové priznanie otca), pričom prvýkrát výzva súdu bola zo strany otca odignorovaná a druhýkrát právny zástupca otca (v septembri 2024 na pojednávaní) uviedol, že akurát deň predtým ich mal otec právnomu zástupcovi doručiť, ale ochorel. Pojednávanie v septembri 2024 bolo odročené a i napriek ďalšej ochote súdu voči otcovi a preukázaniu jeho tvrdení otec ani právny zástupca požadované listiny nedoložili do spisu. Keďže ide o mimosporové konanie súd má právo a i povinnosť, aby zistil skutočný skutkový stav veci a mohol rozhodnúť, zabezpečiť si dôkazy, ktoré mu zákon umožňuje. Preto vyzval daňový úrad na doplnenie vo vyššie uvedenom rozsahu. Skutočnosť, že protistrana 3x nedoručila listiny žiadané súdom a súd si ich zabezpečil prostriedkami, ktoré mu zákon umožňuje nemôže zakladať protiprávny stav či stav uberajúci práva otca. Na pojednávania sa temer vždy ospravedlnil deň pred ním alebo v daný deň, čo rovnako nepovažuje za hospodárne konanie, ale vidí ho len ako účelové. Čo sa týka nemožnosti a neschopnosti otca zabezpečiť si zamestnanie, nakoľko bol údajne napadnutý (incident bol 01.05.2024 - nepracoval i predtým nielen príčinou incidentu), k tomuto incidentu sa vyjadrili, kedy má údajné informácie, že on napadnutý nebol, ale opitý sa pobil. I napriek jej stanovisku a opakovanej výzve zo strany súdu, aby na dôkaz preukázania svojich tvrdení založili do spisu stať z trestného spisu vedeného vo veci, otec nedodal do spisu nič, žiadne uznesenie, ktoré by jeho teóriu potvrdilo. I napriek tomuto súd vzal do úvahy pri výpočte zameškaného výživného jeho práceneschopnosť v rozsahu mesiacov uvedených v rozsudku, na čo rovnako by sa mohla matka odvolať. Otec je vyučený kuchár, avšak pokiaľ vie v zahraničí ako kuchár nepracoval, fungoval ako sprostredkovateľ a odvolávanie sa, že v jeho odbore nie je možné kvôli zraneniu pracovať je nonsens. Matka prekonala oveľa ťažšie operácie v roku 2024, momentálne má uznané ZŤP v rozsahu 75%, kedy je uznaná ako plne invalidná, pričom všetko založila do spisu a i tak sa musí o deti starať a vyživovať ich, nehovoriac o tom, že ak matka požiadala otca napr. o vyzdvihnutie detí, tak otec sa niekoľkokrát ohradil, že má pracovné povinnosti. Dáva na zváženie, akú prácu otec robí, ak na jednej strane pred súdom tvrdí že nemôže, pričom jeho práceneschopnosť bola riadne ukončená (v čase keď sa súd dopytoval lekára na stav z hľadiska dĺžky liečby tak prišlo ukončenie PN) a na strane druhej- matke sa ohradzuje pracovnými stretnutiami. Rovnako tak na sociálnych sieťach podáva fotografie z pracovných stretnutí z Rakúska, či na portáli sprostredkúva prácu, čo isto nerobí zadarmo. Týmto sa nesnaží zľahčiť zdravotný stav otca, avšak chce poukázať jednak na to, že protistrana nepredložila žiadne potvrdenia o údajných potencionálnych reoperáciách ruky, ktorými sa od septembra 2024 oháňal, pričom do dnešného dňa k žiadnej neprišlo a nepredložil ani len dôkaz či zranenie bolo vinou niekoho iného, prípadne či je nejako obmedzený na schopnosti pracovať. Vo vzťahu k otcovi a jeho možnostiam tiež poukazuje na skutočnosť, že i napriek jej návrhu smerujúcemu k otcovi tento do spisu ani len nezabezpečil, že by sa uchádzal o nejaké zamestnanie. Na úrade práce nie je vedený, je dobrovoľne nezamestnaný, preto odvolanie v rozsahu, že otec dlží na sociálke a zdravotnej poisťovni berie ako nezodpovednosť voči inštitúciám zo strany otca a nie ako dôvod na nižšie výživné. Nič otcovi nebráni sa hlásiť na úrade, kde by bol od vyššie uvedených výdavkov oslobodený a kedy by i úrad mu sprostredkoval prácu vzhľadom na jeho možnosti a pracovné schopnosti. Vo vzťahu k výške výživného, sudkyňa dostatočne odôvodnila v akom čase, z akého dôvodu a v akej výške stanovila i zročné výživné, pričom pri vynesení rozsudku toto bolo vysvetlené stranám i v rámci skráteného odôvodnenia a je to zaznamenané na zvukovej nahrávke. Výška výživného sa líši najmä s poukazom na to, že sudkyňa zarátala otcovi, že maloletej C. hradil v rozsahu 1/2 anglickú triedu (1 hradila matka) a preto výška výživného nie je rovnaká. Ďalej vo vzťahu k likvidácii otca po finančnej stránke je nutné podotknúť, že rozsah výživného 100,- eur na jedno dieťa vzhľadom na vek a potreby detí, ktoré matka riadne predložila do spisu, toto výživné nie je dostačujúce tohto času ani len pre novonarodené dieťa nieto dvoch teenagerov. Súd vykonal podľa nej i naviac

dôkazy dôležité pre rozhodnutie veci, v prípade boli strany vypočuté, vyjadrovali sa a mali možnosť a teda protistrana i povinnosť predložiť dôkazy na preukázanie svojich tvrdení. Rovnako námietka protistrany, že výdavky detí sú vyfabulované, výdavky detí strany nerozporovali v konaní, nerozporovali krúžky, či anglickú školu, či výlety zo školy a podobne. Skutočne matka žiada len časť nákladov na deti vo forme výživného, kedy vzhľadom na vek detí suma 210.- eur, ktorá bola napokon súdom priznaná, nie je vôbec neobvyklá, nieto ešte pri ich mimoškolských aktivitách či potrebách. Čo sa týka výšky výživného tiež nie je pravda, že by súd súhlasil s návrhom matky a tento preniesol do rozsudku, keďže sudkyňa zaviazala otca podstatne na nižšie výživné, ktoré matka žiadala, pričom táto dostatočne odôvodnila potreby detí a riadne ich výdavky predložila. Súd v rozsudku určil povinnosť otca zaplatiť dlžné výživné od právoplatnosti do 3 dní, to znamená, že otec má opäť časový priestor na šetrenie peňazí na svoje deti. Príde jej alibistické sa teraz odvolať na likvidáciu ekonomickú, keď otec zjavne nerobí nič preto, aby financie na živobytie a deti vedel zabezpečiť. Zároveň si otec sám rozporuje vo svojich tvrdeniach, kedy na posledných pojednávaniach tvrdil ako svojej matke prispieva na domácnosť, kde býva a teraz v odvolaní tvrdí, že ho matka vlastne živí. Rovnako tvrdenia, že otec žije z nejakých úspor sa ničím nepodložilo a že mu úspory došli práve v čase podania návrhu na zvýšenie výživného je tiež účelové tvrdenie podľa nej. Ak protistrana poukazuje na nerovnosť zbraní a odňatie práv otca, na čo už potom by sa mala odvolávať matka, ktorá má zníženú pracovnú schopnosť o 75% a ani zďaleka nie je schopná pracovať a vykonávať toľko práce ako pri predchádzajúcom rozhodnutí (je plne invalidná), kedy v rámci rodičovskej dohody a pre ukončenie sporu súhlasila so 100.- eurami. Vzhľadom na vyššie uvedené má za to, že súd rozhodol správne, a preto navrhuje rozhodnutie prvostupňového súdu potvrdiť v plnom rozsahu.

26. K odvolaniu otca sa vyjadril kolízny opatrovník. Uviedol, že v priebehu pojednávania sa opakovane vyjadrili o dôvodnosti návrhu matky na zvýšenie vyživovacej povinnosti na maloleté deti a otca poučili o tom, aby začal platiť zvýšené výživné aspoň vo výške, ktorú navrhuje, no v neposlednom rade s ohľadom na vek a zvýšené potreby maloletých detí s ohľadom na najlepší záujem maloletých detí. Otec v priebehu pojednávania ako aj vo svojom odvolaní napokon navrhol sumu zvýšeného výživného na každé z maloletých detí vo výške 150 eur. Správanie otca v tejto súvislosti hodnotí ako rozporuplné a účelové. V tejto súvislosti hodnotí rovnako aj prietahy zo strany otca, ktorým dochádzalo pri súdom uloženej povinnosti doložiť súdu náležitosti súvisiace s jeho príjmami ako aj preukazovanie možností a schopností otca. Súd sa musel znovu a opakovane vysporiadať s otázkou zročné výživného a to za dlhšie obdobie, keďže návrh matky na zvýšenie výživného bol doručený Okresnému súdu Dunajská Streda dňa 03.05.2022 a následne Okresný súd Dunajská streda uznesením sp. zn. 9P/37/2020-304 zo dňa 15.12.2023 preniesol svoju miestnu príslušnosť na Okresný súd Malacky z dôvodu, že sa matka s deťmi presťahovala do F. P.XXX, čo je v obvode Okresného súdu Malacky. Od podania návrhu matky uplynuli 3 roky. Má za to, že súdom vykonané dokazovanie je dostatočné. Má za to, že rozhodnutie prvostupňového súdu je v najlepšom záujme maloletých detí. Vzhľadom na vyššie uvedené skutočnosti navrhuje rozsudok Okresného súdu Malacky sp. zn. 9P/24/2024-621 zo dňa 11.02.2025 potvrdiť.

27. Krajský súd v Trnave ako súd odvolací (§ 3 ods. 5 písm. b) Civilného mimosporového poriadku) po zistení, že odvolanie bolo podané včas oprávnenou osobou (§ 359 a § 362 ods. 1 z.č. 160/2015 Z.z. Civilného sporového poriadku, ďalej len „Civilný sporový poriadok“ a § 7 ods. 1 Civilného mimosporového poriadku), proti rozhodnutiu, proti ktorému je tento opravný prostriedok prípustný (§ 355 ods. 1 Civilného sporového poriadku), po skonštatovaní, že podané odvolanie má zákonné náležitosti (§ 363 Civilného sporového poriadku) a že odvolateľ použil zákonom prípustné odvolacie dôvody (§ 365 ods. 1 Civilného sporového poriadku), preskúmal rozsudok súdu prvej inštancie bez viazanosti rozsahom (§ 65 Civilného mimosporového poriadku) a dôvodmi odvolania (§ 66 Civilného mimosporového poriadku), s prihliadnutím na prípadné vady konania, iba ak by mali za následok nesprávne rozhodnutie vo veci, ktoré ale nezistil (§ 67 Civilného mimosporového poriadku), postupom bez nariadenia odvolacieho pojednávania (§ 385 ods. 1 Civilného sporového poriadku a contrario), keď miesto a čas verejného vyhlásenia rozsudku bolo oznámené na úradnej tabuli a na webovej stránke odvolacieho súdu minimálne 5 dní pred jeho vyhlásením (§ 219 ods. 3 Civilného sporového poriadku) a dospel k záveru, že odvolanie otca nie je dôvodné.

28. Predmetom konania na súde prvej inštancie je návrh matky na zvýšenie výživného na maloleté deti, a to na maloletého B. zo sumy 100 eur na sumu 400 eur mesačne a na maloletú C. zo sumy 100 eur mesačne na sumu 350 eur mesačne, a to s účinnosťou od podania návrhu na súd vždy do 15. dňa v mesiaci vopred k rukám matky, zároveň žiadala priznať zročné výživné na maloletého B. za obdobie

od 01.09.2021 do 01.05.2022, teda od poslednej zmeny pomerov pred podaním návrhu vo výške 400 eur mesačne, t.j. dlžné výživné vo výške 2400 eur a na maloletú C. od 01.09.2020 do 01.05.2022 vo výške 350 eur mesačne, t.j. dlžné výživné vo výške 4000 eur, ktoré je otec povinný zaplatiť do 3 dní od právoplatnosti rozsudku.

29. Predmetom odvolacieho konania s poukazom na dôvody otca predostreté v odvolaní je posúdiť, či boli splnené podmienky na zvýšenie výživného na výživu maloletej C. počnúc dňom 03.05.2022 do 31.08.2023 zvýšeným výživným zo sumy 100 eur mesačne sumou 240 eur mesačne a počnúc dňom 01.09.2023 do 30.04.2024 sumou 280 eur mesačne a počnúc dňom 01.05.2024 do 31.12.2024 sumou 140 eur mesačne a počnúc dňom 01.01.2025 sumou 210 eur mesačne, a to vždy do 15. dňa v mesiaci vopred k rukám matky, na zvýšenie výživného na maloletého B. počnúc dňom 03.05.2022 do 30.04.2024 zvýšeným výživným zo sumy 100 eur mesačne sumou 280 eur mesačne a počnúc dňom 01.05.2024 do 31.12.2024 sumou 140 eur mesačne a počnúc dňom 01.01.2025 sumou 210 eur mesačne, a to vždy do 15. dňa v mesiaci vopred k rukám matky. Ďalej preskúmanie výroku III., kde súd zaviazal otca zaplatiť zročné výživné na maloletú C. za obdobie od 03.05.2022 do 31.01.2025 vo výške 2.547,46 eur k rukám matky do 3 dní od právoplatnosti rozsudku.; výroku IV., kde súd zaviazal otca zaplatiť zročné výživné na maloletého B. za obdobie od 03.05.2022 do 31.01.2025 vo výške 4.179,88 eur zaplatiť k rukám matky do 3 dní od právoplatnosti rozsudku a závislé výroky V., kde rozhodol tak, že týmto rozsudkom sa mení rozsudok Okresného súdu Dunajská Streda č.k. 20P/24/2018-302 zo dňa 13.11.2019 vo výroku o výživnom na maloleté deti a výrok VI., keď žiadnemu z účastníkov nepriznal nárok na náhradu trov konania.

30. Odvolací súd nezistil v danej veci dôvod, pre ktorý by nemal súhlasiť s podstatou argumentácie použitej súdom prvej inštancie na podporu ním zvoleného postupu a spôsobe rozhodnutia v časti zvýšenia výživného a aj rozhodnutia o zročnom výživnom. Nakoľko tu však je i nesúhlas otca s takýmito dôvodmi a tým vyvolaná potreba vysporiadania sa aj s tzv. odvolacími námietkami, odvolací súd dopĺňa nižšie uvedené:

31. Podľa § 67 Civilného mimosporového poriadku na vady konania pred súdom prvej inštancie prihliada odvolací súd, len ak mali za následok nesprávne rozhodnutie vo veci.

32. Podľa § 157 ods. 1 Civilného sporového poriadku súd postupuje v konaní tak, aby sa mohlo rozhodnúť rýchlo a hospodárne, spravidla na jedinom pojednávaní s prihliadnutím na povahu konania.

33. Obsahom práva na spravodlivý súdny proces (čl. 46 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky, čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd) je umožniť každému bez akejkoľvek diskriminácie reálny prístup k súdu, pričom tomuto právu zodpovedá povinnosť súdu vo veci konať a rozhodnúť. Právo na spravodlivý súdny proces je naplnené tým, že všeobecné súdy zistia skutkový stav a po výklade a použití relevantných právnych noriem rozhodnú tak, že ich skutkové a právne závery nie sú svojvoľné, neudržateľné alebo prijaté v zrejmom omyle konajúcich súdov, ktorý by poprel zmysel a podstatu práva na spravodlivý proces. Do práva na spravodlivý proces ale nepatrí právo účastníka konania, aby sa všeobecný súd stotožnil s jeho právnymi názormi, navrhovaním a hodnotením dôkazov (IV. ÚS 252/04), ani právo na to, aby bol účastník konania pred všeobecným súdom úspešný, teda aby sa rozhodlo v súlade s jeho požiadavkami (I. ÚS 50/04).

34. Porušenie ktoréhokoľvek čiastkového práva strany sporu postupom súdu predstavuje pochybenie súdu. O naplnenie odvolacieho dôvodu v zmysle § 365 ods. 1 písm. b) však pôjde vtedy, ak nesprávny procesný postup súdu, znemožňujúci realizáciu práv strany sporu, dosiahne určitú intenzitu, ktorá odôvodní záver o tom, že celé konanie sa nejaví ako spravodlivé. Konkrétne pochybenie súdu preto musí byť hodnotené v kontexte celého konania (vplyv na ďalšie pochybenia, možnosť zvrátenia nesprávneho postupu, následky, atď.).(Števček, M., Ficová, S., Barícová, J., Mesiarkinová, S., Bajánková, J., Tomašovič, M., a kol. Civilný sporový poriadok. Komentár. Praha: C. H. Beck, 2016, s. 1239)

35. Odvolací súd sa v prvom rade zaoberal odvolacou námietkou otca, ktorý tvrdil, že došlo voči otcovi k porušeniu jeho základného práva na súdnu ochranu podľa čl. 46 ods. 1 ústavy, základného práva na prerokovanie veci v jeho prítomnosti podľa čl. 48 ods. 2 ústavy a práva na spravodlivé súdne konanie podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru. Uviedol, že súd prvej inštancie nesprávnym procesným postupom znemožnil otcovi, aby uskutočňoval jemu patriace procesné práva, v takej miere, že došlo k evidentnému porušeniu

práva na spravodlivý proces. Na pojednávaní dňa 11.02.2025 bol právny zástupca otca (v neprítomnosti otca) oboznámený s množstvom písomností, ktoré boli doložené do súdneho spisu z iniciatívy súdu, prípadne boli súdu (založené do súdneho spisu) doručené stranou matky deň pred pojednávaním. Na predmetnom pojednávaní bolo právnenému zástupcovi otca doručené podanie (vyjadrenie) matky zo dňa 10.02.2025 krátkou cestou. Napriek požiadavke a námietke právneho zástupcu otca, súd neodročil pojednávanie na neskorší vhodný termín, aby mohol otca oboznámiť s obsahom vyjadrenia matky doručené súdu deň pred pojednávaním, na ktorom súd rozhodol vo veci samej, ako ani oboznámiť otca s obsahom ďalších listín, ktoré boli súdu doručené z jeho iniciatívy (išlo o desiatky listín). Tieto dokumenty neboli ani otcovi, ani jeho právnenému zástupcovi doručené, teda sa s nimi nemohli oboznámiť a zaujať k nim relevantné stanovisko. Napriek explicitnej námietke právneho zástupcu otca, táto zostala ignorovaná. Je nepochybné, že postupom súdu, ktorý nedoručil nový obsah súdneho spisu právnenému zástupcovi otca vôbec a ostatné vyjadrenie matky (zo dňa 10.02.2025) doručil len krátkou cestou na pojednávaní dňa 11.02.2025, na ktorom rozhodol vo veci samej, a to bez účasti otca, došlo k odňatiu práva na spravodlivý súdny proces, práva konať pred súdom.

36. Z obsahu spisu vyplýva, že na pojednávaní dňa 11.02.2025 súd krátkou cestou doručil právnenému zástupcovi otca a aj kolíznemu opatrovníkovi podanie matky, ktoré bolo súdu doručené dňa 10.02.2025 a súd aj oboznámil na pojednávaní s ďalšími listinami, ktoré boli súdu doručené a neboli doručené pre krátkosť času účastníkom. Už na pojednávaní dňa 11.02.2025 právny zástupca otca namietal ich nedoručenie a namietal tú skutočnosť, že nemali zachovanú letu na prípravu pojednávania. K uvedenej námietke sa vyjadril súd prvej inštancie v bode 10. a 10.1 na ktorý odvolací súd v podrobnostiach odkazuje. V zmysle ust. § 179 ods. 1 CSP, pojednávanie vedie súd tak, aby sa mohlo rozhodnúť spravidla na jedinom pojednávaní s prihliadnutím na povahu konania a účel tohto zákona. Ako vyplýva z obsahu podania matky z 10.02.2025 táto obsahuje jedinú vetu a ostatné listinné dôkazy, s ktorými oboznamoval súd prvej inštancie, išlo o dôkazy, ktoré mal zadovážiť otec sám či už z vlastnej iniciatívy, resp. na výzvu súdu. Súd prvej inštancie preto správne postupoval, pokiaľ tieto listinné dôkazy oboznámil na pojednávaní a podanie matky doručil otcovi (jeho právnenému zástupcovi) krátkou cestou. Otec mal možnosť sa k týmto vyjadriť priamo na pojednávaní, preto nemožno konštatovať porušenie práva na spravodlivý súdny proces. Odvolací súd ešte dopĺňa, že v zmysle čl. 12 CMP, súd postupuje v konaní tak, aby vec bola čo najrýchlejšie prejednaná a rozhodnutá, predchádza zbytočným prietahom, koná hospodárne a bez zbytočného a nepremeraného zaťažovania účastníkov konania a iných osôb, čo sa samozrejme dotýka a vzťahuje aj na účastníkov konania, ktorí taktiež majú konať tak, aby vec bola čo najrýchlejšie rozhodnutá. Možno preto uzavrieť, že táto odvolacia námietka otca nebola dôvodná.

37. V ďalšom smerovali námietky otca k výške výživného a zročného výživného, ako aj k povinnosti úhrady zročného výživného jednorazovo, bez možnosti splátok.

38. Preskúmaním veci odvolací súd dospel k záveru, že rozhodnutie súdu prvej inštancie je vyčerpávajúce, správne skutkovo a právne zdôvodnené a zodpovedá všetkým požiadavkám kladeným na odôvodnenie rozhodnutia pokiaľ ide o zvýšenie výživného na obe maloleté deti. Súd prvej inštancie v odôvodnení svojho rozhodnutia uviedol rozhodujúci skutkový stav, primeraným spôsobom opísal priebeh konania, stanoviská účastníkov k prejednávaní veci, výsledky vykonaného dokazovania a právne predpisy, ktoré aplikoval na prejednávaný prípad a z ktorých vyvodil svoje právne závery. Prijaté právne závery primerane vysvetlil, pričom dal i odpoveď na podstatné (zásadné) otázky a námietky účastníkov a zároveň sa vyčerpávajúco vysporiadal so všetkými rozhodujúcimi skutočnosťami tvoriacimi základ pre rozhodnutie. Z odôvodnenia jeho rozhodnutia nevyplýva jednostrannosť, ani taká aplikácia príslušných ustanovení všeobecne záväzných právnych predpisov, ktorá by bola popretím ich účelu, podstaty a zmyslu. Samotný fakt, že sa otec s rozhodnutím a s dôvodmi uvedenými v rozsudku súdu prvej inštancie nestotožňuje, ešte neznamená, že závery v ňom obsiahnuté nie sú správne. Súd prvej inštancie zrozumiteľným spôsobom uviedol dôvody, pre ktoré čiastočne vyhovel návrhu matky na zvýšenie výživného.

39. Podľa § 121 Civilného mimosporového poriadku, rozsudky o úprave výkonu rodičovských práv a povinností a výžive maloletých a o priznaní, obmedzení alebo pozbavení rodičovských práv a povinností alebo o pozastavení ich výkonu možno zmeniť alebo zrušiť aj bez návrhu, ak sa zmenia pomery.

40. Podľa § 157 Civilného mimosporového poriadku, rozsudok vo veciach výživného možno na návrh zameniť alebo zrušiť, ak sa zmenia pomery.

41. Podľa § 78 ods. 1 a 2 Zákona o rodine, dohody a súdne rozhodnutia o výživnom možno zmeniť, ak sa menia pomery. Okrem výživného pre maloleté dieťa je zmena alebo zrušenie výživného možné len na návrh (1). Pri zmene pomerov sa vždy prihliadne na vývoj životných nákladov (2).

42. V tejto súvislosti odvolací súd uvádza, že nakoľko rozhodnutie o výkone rodičovských práv a povinností nie je rozhodnutím, ktoré zanikne splnením jednorazovej povinnosti, zákon umožňuje, aby bolo toto rozhodnutie zmeniteľné do budúcnosti, ak sa vo všeobecnosti podstatným spôsobom zmenia okolnosti, z ktorých súd vychádzal pri vyhlásení rozsudku. Možnosť zmeniť právoplatné rozhodnutie je výnimkou z pravidla občianskeho práva procesného, nazvanou *clausula rebus sic stantibus*. Na to, aby súd mohol viesť dokazovanie o novom rozsahu vyživovacej povinnosti rodiča, ktorému dieťa nebolo zverené do osobnej starostlivosti, si musí ako prvý krok ustáliť najprv to, či došlo k zmene pomerov a následne, či sa takáto zmena pomerov závažnejším spôsobom prejavila v pomeroch účastníkov v porovnaní s ich pomermi v čase vyhlásenia rozsudku (napr. nestačí len úvaha súdu o tom, že doterajšie výživné je neprimerané, prípadne bolo určené v nesprávnej výške, alebo na jeho plnenie bol zaviazaný nesprávny rodič). Pokiaľ by súd nemal za preukázanú zmenu pomerov a rozhodoval by o zmene výšky výživného, išlo by vlastne o neprípustné preskúmavanie a reparáciu právoplatného súdneho rozhodnutia. Až na základe zmeny pomerov môže súd zasiahnuť ako do autoritatívneho výroku, tak aj do hmotnoprávneho úkonu rodičov (dohody), ktorú schvaľoval. Zmena pomerov môže byť odôvodnená buď subjektívne - okolnosťami na strane povinného, respektíve okolnosťami na strane oprávneného, alebo objektívne - vývojom životných nákladov. Na strane povinného môže byť takouto zmenou povinným nezavinená strata zamestnania, dlhodobá práceneschopnosť, vznik novej vyživovacej povinnosti, povinným nezavinené jeho zhoršenie majetkových pomerov a podobne. Na strane oprávneného sú takými okolnosťami, napríklad nadobudnutie čiastočnej alebo úplnej schopnosti živiť sa sám, zmena potrieb - u školopovinných detí zväčša prechod na iný stupeň školskej dochádzky (predškola - 1. stupeň - 2. stupeň - stredná škola - vysoká škola), zmena majetkových pomerov, zmena zdravotného stavu a s tým súvisiace náklady a podobne. Až v prípade, ak má súd preukázané, že sa pomery účastníkov zmenili, môže rozhodnúť o zmene výšky vyživovacej povinnosti toho ktorého rodiča.

43. Podľa § 62 ods. 1, 2, 4 a 5 Zákona o rodine, plnenie vyživovacej povinnosti rodičov k deťom je ich zákonná povinnosť, ktorá trvá do času, kým deti nie sú schopné samé sa živiť (1). Obaja rodičia prispievajú na výživu svojich detí podľa svojich schopností, možností a majetkových pomerov. Dieťa má právo podieľať sa na životnej úrovni rodičov (2). Každý rodič bez ohľadu na svoje schopnosti, možnosti a majetkové pomery je povinný plniť si svoju vyživovaciu povinnosť v minimálnom rozsahu vo výške 30 % zo sumy životného minima na nezaopatrené neplnoleté dieťa alebo na nezaopatrené dieťa podľa osobitného zákona (3). Pri určení rozsahu vyživovacej povinnosti súd prihliada na to, ktorý z rodičov a v akej miere sa o dieťa osobne stará (4). Výživné má prednosť pred inými výdavkami rodičov. Pri skúmaní schopností, možností a majetkových pomerov povinného rodiča súd neberie do úvahy výdavky povinného rodiča, ktoré nie je nevyhnutné vynaložiť.

44. Podľa § 75 ods. 1 Zákona o rodine, pri určení výživného prihliadne súd na odôvodnené potreby oprávneného, ako aj na schopnosti, možnosti a majetkové pomery povinného. Na schopnosti, možnosti a majetkové pomery povinného prihliadne súd aj vtedy, ak sa povinný vzdá bez dôležitého dôvodu výhodnejšieho zamestnania, zárobku, majetkového prospechu; rovnako prihliadne aj na neprimerané majetkové riziká, ktoré povinný na seba berie.

45. Prioritne odvolací súd udáva, že pokiaľ súd prvej inštancie rozhodol o zvýšení výživného od podania návrhu, postupoval správne pokiaľ mal preukázanú zmenu pomerov už ku dňu podania návrhu, k čomu aj došiel. Odvolací súd poukazuje aj na ust. § 77 ods. 1 Zákona o rodine, kde právo na výživné sa nepremlčuje. Možno ho však priznať len odo dňa začatia súdneho konania. Výživné pre maloleté dieťa možno priznať najdlhšie na dobu troch rokov spätne odo dňa začatia konania, ak sú na to dôvody hodné osobitného zreteľa.

46. Z vykonaného dokazovania súdom prvej inštancie bolo jednoznačne zistené, že rozsudkom Okresného súdu Dunajská Streda č.k. 20P/24/2018-302 zo dňa 13.11.2019 súd rozviedol manželstvo rodičov a schválil rodičovskú dohodu tohto znenia: „Maloletý B. a maloletá C. sa na čas po rozvode zverujú do osobnej starostlivosti matke, ktorá ich bude zastupovať a spravovať ich majetok. Otec je

povinný prispievať na výživu maloletých sumou 100 Eur mesačne na každé z detí, vždy do 15. dňa v mesiaci k rukám matky. Otec má právo stretávať sa s maloletými nasledovne:

1. mimo vianočných, jarných, veľkonočných a letných školských prázdnin:

- každý týždeň v utorok a vo štvrtok od 15.00 hod. do 19.00 hod.,

- každý nepárny týždeň od piatku od 15.00 hod. do 19.00 hod.,

2. a počas vianočných, jarných, veľkonočných a letných školských prázdnin:

- počas vianočných školských prázdnin každý páry rok od 10.00 hod. prvého dňa prázdnin do 19.00 hod. posledného dňa prázdnin,

- počas jarných školských prázdnin každý nepárny rok od 10.00 hod. prvého dňa prázdnin do 19.00 hod. posledného dňa prázdnin,

- počas veľkonočných školských prázdnin každý páry rok od 10.00 hod. prvého dňa prázdnin do 19.00 hod. posledného dňa prázdnin,

- počas letných školských prázdnin v nepárny rok od 1.7. do 7.7. a od 1.8. do 24.8. a v páry rok od 8.7. do 31.7. a od 25.8. do 31.8.

- a nad rámec uvedeného na základe predchádzajúcej dohody s matkou.

Miestom prevzatia detí otcom je školské/predškolské zariadenie, ak sa v ňom deti nachádzajú, inak bydlisko matky. Miestom odovzdania detí matke je bydlisko matky. Matka je povinná v stanovenom čase deti na styk s otcom riadne pripraviť.

Rodinné prídavky bude poberať matka, daňový bonus na deti si bude uplatňovať matka.

Rodičia sa zaväzujú byť k sebe ústretoví, pokiaľ bude potrebné časy stretávania otca s deťmi z akéhokoľvek dôvodu upraviť, či už z dôvodu na strane detí alebo rodičov s cieľom, aby otec mal vždy náhradnú možnosť stretnúť sa s deťmi v obdobnom rozsahu ako by mal, ak by k zmenám nedošlo. Ak v dôsledku choroby detí alebo otca nebude možné uskutočniť vzájomné stretnutie, matka umožní otcovi náhradný termín stretnutia s deťmi.“

47. V čase ostatného rozhodnutia navrhovateľka podnikala v oblasti upratovacích služieb; od r. 2012 ako samostatne zárobkovo činná osoba, od r. 2018 prostredníctvom obchodnej spoločnosti. Podľa predložených daňových priznaní za r. 2017 a r. 2018 je podnikanie matky ziskové, matka podľa vlastného vyjadrenia dosahuje príjem okolo 3000 eur netto mesačne. Otec mal v posledných rokoch viacero zamestnaní (aj v zahraničí) a tiež bol zamestnancom matky; podľa vlastného vyjadrenia išlo o spoločné podnikanie (upratovacie služby a reštaurácia), od jari t.r. pracuje ako predajca automobilov. Z obsahu spisu ďalej vyplýva, že podľa správy ÚPSVaR Dunajská Streda zo dňa 19.03.2019 deti žijú v rodinnom dome vo vlastníctve rodičov. Výdavky na dom sú okolo 900 eur, B. navštevuje materskú školu a C. jasle v E.. Podľa udania matky deti sú zdravé, bežné výdavky na B. sú okolo 300 eur a na maloletú C. okolo 250 eur mesačne. Matka svoj príjem počas šetrenia uviedla na úrovni cca 3000 eur mesačne. Na pojednávaní dňa 18.07.2019 matka uvádzala príjem na úrovni 3000-3500 eur mesačne v čistom. Otec doložil v rámci konania doklady o príjme z práce v zahraničí, a to za mesiac október 2018, z ktorého vyplýva hrubý príjem otca 1.313,63 eur, za september 2018 hrubý príjem vo výške 1017 eur a za august 2018 príjem v čistom 819,03 eur.

48. Ako zistil súd prvej inštancie, podľa výpisu z obchodného registra je matka jediným spoločníkom a konateľom spoločnosti D. E.. Podľa daňového priznania a účtovnej závierky spoločnosti D. E. za rok 2022 (č.l. 222) uvedená spoločnosť dosiahla výsledok hospodárenia pred zdanením 36.125,21 eur a po zdanení 28.538 eur. Podľa daňového priznania matky a účtovnej závierky za rok 2023 (č.l. 411) matka dosiahla príjmy na úrovni 38.841 eur a vykázala výdavky vo výške 35.429 eur, t.j. základ dane 3.412,83 eur s nulovou daňovou povinnosťou. Podľa daňového priznania a účtovnej závierky spoločnosti D. E. za rok 2023 (č.l. 422) uvedená spoločnosť dosiahla výsledok hospodárenia pred zdanením 9.653 eur a po zdanení 7.626 eur, a to pri zdaniteľných príjmoch (výnosoch) 416.681,56 Eur a nákladoch 407.028,67 Eur. Podľa výpisu zo živnostenského registra otec podniká formou živnosti a podľa výpisu z obchodného registra je jediným spoločníkom a konateľom spoločnosti K. - E. E., a to od 20.05.2020. Podľa doložených faktúr otcom (č.l. 261-273) otec vyfakturoval v období od 01/2023-10/2023 za ním vykonané práce sumu spolu vo výške 26.362,50 eur. Podľa daňových priznaní otca (č.l. 542 a nasl.) za rok 2021 otec dosiahol príjem vo výške 6.496,80 eur pri výdavkoch 3.898,08 eur, t.j. základ dane 2.598,72 eur s nulovou daňovou povinnosťou, za rok 2022 otec dosiahol príjem vo výške 23.494,50 eur pri výdavkoch 15.048,41 eur (z toho zaplatené poisťné 951,71 eur), t.j. základ dane 8.446,09 eur s daňovou povinnosťou 580,02 eur; za rok 2023 otec dosiahol príjem vo výške 28.262,50 eur pri výdavkoch 17.908,78 eur (z toho zaplatené poisťné 951,28 eur), t.j. základ dane 10.353,72 eur s daňovou povinnosťou 814,64 eur. Podľa potvrdení ÚPSVaR a Sociálnej poisťovne otec nie je a v rozhodnom období (od roku 2022 doposiaľ)

ani nebol evidovaný ako uchádzač o zamestnanie (posledná evidencia je v roku 2017) a nie je a nebol poberateľom žiadnych dávok. V súčasnosti ja maloletá v 2. ročníku ZŠ a maloletý B. je v 4. ročníku ZŠ. Podľa potvrdení o návšteve školy a predškolského zariadenia (č.l.14,15,440-442) maloletá navštevovala materskú škôlku v E. od 01.09.2020. Maloletý nastúpil do 1. triedy ZŠ v E. v 01.09.2021 a maloletá nastúpila do 1. triedy ZŠ v E. 01.09.2023. Súd odôvodnené mesačné náklady na maloletého B. ustálil na úrovni cca 590 eur mesačne a na maloletú na úrovni cca 570 eur mesačne.

49. Vychádzajúc z výsledkov vykonaného dokazovania súd prvej inštancie správne dospel k záveru, že najmä na strane maloletých došlo od ostatného rozhodnutia upravujúceho vyživovací povinnosť k maloletým k podstatnej zmene pomerov, keď je nepochybné, že životné náklady so stúpajúcim vekom a plynutím čas s ohľadom na celkový nárast cien ako aj v súvislosti s nástupom do školy u oboch detí objektívne narástli, a to v zásade na všetky odôvodnené potreby maloletých detí. Odvolací súd rovnako ako súd prvej inštancie za podstatnú zmenu pomerov u maloletých považuje zvýšenie vývoja životných nákladov zvýšením veku, keď v čase posledného rozhodnutia maloletý B. navštevoval materskú školu a C. jasle v E.. Aktuálne (rozumej v čase rozhodnutia súdu prvej inštancie) je mal. B. žiakom 4. ročníka ZŠ a C. žiačkou 2. ročníka ZŠ. Súd prvej inštancie mal za oprávnené a primerané výdavky na maloletého B. vo výške cca 590 eur mesačne a u maloletej C. vo výške 570 eur, pričom zároveň v bodoch 41.1 a 41.2 uviedol, ktoré považuje za primerané s čím sa odvolací súd stotožňuje. Nemožno súhlasiť s odvolacou argumentáciou odvolateľa v tom, že rozhodnutie súdu je nelogické a nepreskúmateľné, nakoľko deti mali rovnaké výživné od začiatku a pri maloletej C. prihliadol súd prvej inštancie na prechod z materskej školy na základnú, ale pri maloletom B. neprihliadol na prechod na druhý stupeň ZŠ. Predovšetkým odvolací súd udáva, že náklady, ktoré boli súdom prvej inštancie zohľadnené, a ktoré považuje za primerané, sa nevyvíjajú bežným nákladom a samozrejme, ich výška sa odvíja aj od možností rodičov, pričom nie je nutné preukazovať výdavky, ktoré sa nevyvíjajú bežným nákladom či už výškou, resp. aj charakterom s ohľadom na vek, záujmy, ale aj povinnosti maloletých v súvislosti so školskou dochádzkou a ani tie, ktoré druhý rodič nesporuje.. Hoci výška výživného bola na začiatku rovnaká, súd prvej inštancie rozlíšil obdobie v prípade ak dieťa navštevoje materskú školu, resp. základnú školu a samozrejme sa prihliada aj na iné individuálne okolnosti. Maloletý B. čase podania návrhu navštevoval 1. ročník ZŠ a maloletá C. predškolské zariadenie, ktorá skutočnosť je aj dôvod pre rozdielnu úpravu výživného, nakoľko všeobecné náklady na návštevu základnej školy sú vyššie (školské pomôcky, krúžky...) v porovnaní s nákladmi v predškolskom zariadení a pokiaľ v čase podania návrhu (máj 2022) maloletý navštevoval 1.ročníka ZŠ, v čase rozhodovania navštevoval 4. ročník ZŠ. Preto ani nemohol súd prvej inštancie prihliadnuť na nástup maloletého na druhý stupeň, ktorý ešte nenavštevoval. S ohľadom na zvýšenie nákladov maloletých detí v porovnaní s nákladmi v čase ostatného rozhodnutia, preto súd prvej inštancie správne rozhodol o zvýšení výživného od podania návrhu a rozlišoval nielen nástup maloletej na základnú školu, ale aj okolnosti, ktoré nastali na strane otca z dôvodu jeho nepriaznivého zdravotného stavu. Rovnako je nedôvodná odvolacia argumentácia otca, že súd nezodôvodnil výšku výživného, nakoľko z obsahu odôvodnenia je zrejme, že mal ustálený príjem rodičov, z ktorého vychádzal, výdavky maloletých detí a po zohľadnení aj Metodiky pre určenie výživného, dospel ku svojím záverom, ktoré považuje odvolací súd za správne. Pokiaľ odvolateľ namieta, že súd sa formalisticky a alibisticky odvolával na Metodiku a tabuľky, pričom treba zohľadňovať aj iné hľadiská a to morálne, etické a logické, odvolací súd uvádza, že sa stotožňuje s tým, že Metodika pre určenie výživného má iba odporúčací charakter, avšak nemožno súdu vytknúť, že nepostupoval logicky, či porušil morálne, resp. etické pravidlá, nakoľko je to práve otec, ktorý sa bránil zvýšeniu výživného, keď je nutné uviesť aj to, že suma, ktorú otec navrhoval bola nízka, nezohľadňujúca reálne výdavky maloletých detí.

50. Súd prvej inštancie správne ustálil príjem otca, ktorý dochádzal za prácou do zahraničia, pričom ako vyučený kuchár pracoval nie v tejto oblasti. Aj odvolaciemu súdu je zrejme, že obrat neznamená čistý zisk, avšak nakoľko otec dokázal žiť z úspor, po vrátení zo zahraničia kedy už nepracoval a to dokonca i v čase, keď nepracoval z dôvodu zdravotných, je namieste ustáliť výšku ako ustálil súd prvej inštancie, pričom i po zohľadnení nákladov na bývanie a cestovných výdavkov má odvolací súd za to, že je možné ju považovať za reálnu. Súd prvej inštancie zdôvodnil z čoho vychádzal pri ustálení výšky príjmu otca v bodoch 43. a nasl. a ako je už uvedené, odvolací súd sa s uvedeným stotožňuje. Súd prvej inštancie správne ustálil výšku príjmu otca aj v čase jeho práceneschopnosti (pokiaľ dokázal uhrádzať výživné a aj niektoré ďalšie náklady), uvedené nemôže ísť na ťarchu detí. Nedôvodná je aj odvolacia námietka v súvislosti s príjmom otca, keď súd vychádzal z potencionálneho príjmu a podrobne vysvetlil ako k nemu dospel v bode 45. a 46., na ktoré odvolací súd odkazuje. Hoci otec namieta, že na pozícii

kuchár pracovať nemôže z dôvodu zdravotných problémov, táto skutočnosť preukázaná nebola, a ani snaha otca nájsť si zamestnanie zodpovedajúce jeho či už vzdelaniu resp. pracovným skúsenostiam. Otec by si mal uvedomiť, že plnenie si vyživovacej povinnosti k deťom má prioritu a s ohľadom na náklady maloletých detí, ale aj svoje by mal byť v tomto smere aktívny. Súd prvej inštancie u otca preto správne vychádzal z potenciality jeho príjmu (§ 75 ods. 1 Zákona o rodine).

51. Pri uplatnení princípu potenciality príjmov súd neprihľadia len na skutočné (faktické) príjmy povinného rodiča, ktoré dosahuje v čase vyhlásenia rozsudku, ale vychádza z jeho potencialných príjmov, to znamená príjmov, ktoré (potentialne) mohol mať vzhľadom na svoj vek, zdravotný stav, schopnosti, stupeň dosiahnutého vzdelania a jeho zamerania, prax, jazykové znalosti, dopyt na trhu práce. Vychádzajúc z vyššie uvedeného preto neobstojí námietka otca o výške jeho príjmu, pre ktorú nemôže platiť zvýšené výživné. Zásada, že nerozhodujú skutočné zárobkové a majetkové pomery rodičov, ale ich reálne zárobkové a majetkové možnosti plynú z toho, že je povinnosťou rodičov, aby venovali všetky svoje sily na dôsledné zaistenie výživy svojich detí.

52. Odvolací súd posúdením všetkých relevantných skutočností dospel k záveru, že výživné určené súdom prvej inštancie je vzhľadom na citované zákonné ustanovenia v odôvodnení preskúmaného rozsudku a z nich vyplývajúce zásady primerané a korešpondujúce skutkovému stavu zisteného súdom prvej inštancie. Odvolací súd poznamenáva, že určené výživné zohľadňuje iba časť nevyhnutných potrieb maloletého B. a maloletej C. a je nepochybné, že práve matka dopĺňa zdroj výživy maloletých na hranicu prospešnú a nevyhnutnú pre ich všestranný rozvoj, pričom zabezpečuje maloletým osobnú starostlivosť a dobrovoľne si voči nim plní vyživovaciu povinnosť v rozsahu zodpovedajúcom jej schopnostiam. Určené zvýšené výživné pre maloletých od otca spolu s výživným a osobnou starostlivosťou od matky teda možno považovať za postačujúce pre pokrytie aktuálnych potrieb maloletých detí. Ani zamietnutý návrh matky na nariadenie neodkladného opatrenia (na ktorý poukazoval otec) nemohlo zmeniť rozhodnutie odvolacieho súdu, keďže ako vyplýva aj z jeho odôvodnenia neboli splnené podmienky pre jeho nariadenie a to skutočnosť, že otec si plnil vyživovaciu povinnosť hoci nie včas a deti neboli ohrozené v takej miere, aby to vyžadovalo okamžité zakročenie zo strany súdu, keď v ďalšom nebolo vykonané potrebné dokazovanie a neboli komplexne preukázané možnosti, schopnosti a majetkové pomery oboch rodičov.

53. Odvolací súd zdôrazňuje, že určenie výšky výživného pre maloleté dieťa je vždy výsledkom posúdenia vysoko individuálnych, jedinečných skutkových okolností každej prejednávanej veci, ktoré sú nezameniteľné s okolnosťami relevantnými v iných veciach (porovnaj uznesenie Najvyššieho súdu SR z 31.03.2021 sp. zn. 8Cdo/6/2020).

54. V časti zročného výživného odvolací súd taktiež považuje rozhodnutie súdu prvej inštancie za vecne správne a pokiaľ išlo o určenie lehoty jeho splatnosti nemá dôvod rozhodnutie súdu prvej inštancie meniť. Hoci otec namietal, že súd prvej inštancie zohľadnil len tie platby, ktoré potvrdila matka a zároveň doložil potvrdenia o platbách (aj ďalšie okrem tých, ktoré predložil aj pred súdom prvej inštancie), odvolací súd má za to, že ich nemožno zohľadniť, pokiaľ matka nesúhlasila s ich započítaním do zročného výživného. Dôvodom je tá skutočnosť, že niektoré sa nedajú identifikovať (kto a za akým účelom ich posielal) a na ostatných je odosielateľom O. E.. Ide o inú osobu než otca maloletých a hoci otec tvrdí a v konaní aj súd prvej inštancie zohľadnil platby od nej ako platby od otca (so súhlasom matky), nepreukázanou je tá skutočnosť, či ide o platbu, ktorú je možné zohľadniť do zvýšeného výživného od otca a či nebola darom zo strany zasielajúcej, resp. otca. Prioritný je záujem maloletých detí, preto odvolací súd na tieto pred odvolacím súdom doložené listinné dôkazy, ktoré ani nemohli ovplyvniť rozhodnutie, neprihliadol.

55. Odvolateľ namietal aj splatnosť zročného výživného. V tejto súvislosti odvolací súd uvádza, že vo všeobecnosti je súdne rozhodnutie vykonateľné po jeho právoplatnosti (porovnaj § 232 ods. 2 a 3 Civilného sporového poriadku). Za určitých okolností je však táto následnosť narušená a rozhodnutie sa stáva vykonateľným predtým ako nadobudne právoplatnosť. K predbežnej vykonateľnosti dochádza rozhodnutím súdu napr. v zmysle § 233 Civilného sporového poriadku alebo nastáva zo zákona napr. v zmysle § 44 Civilného mimosporového poriadku ako je to v prípade rozsudkov o výživnom. V praxi to znamená, že hoci by sa niektorý jeden alebo druhý účastník konania proti rozsudku odvolal, tento je v časti výroku o výživnom vykonateľný bez ohľadu na to, že rozsudok ešte nie je právoplatný. Odvolací súd v tejto súvislosti poukazuje aj na nález Ústavného súdu Slovenskej republiky č.k. II. ÚS 69/2019-14 z 23. mája 2019, z ktorého vyplýva, že „podľa § 44 Civilného mimosporového poriadku sú

rozsudky o výživnom vykonateľné doručením bez možnosti inej úpravy súdom. Sledovaným účelom tohto ustanovenia je čo najskoršie zabezpečenie riadneho plnenia vyživovacej povinnosti, ktorá rodičovi vzniká zo zákona narodením dieťaťa, a riadneho zabezpečenia potrieb maloletého výživným, na ktoré je odkázaný. Predbežná vykonateľnosť akéhokoľvek rozhodnutia o výživnom teda nastáva priamo zo zákona, bez ohľadu na znenie výroku deklaratorneho rozhodnutia súdu, ktorým určí lehotu na plnenie zročného výživného. Akokoľvek by bola naformulovaná lehota na dobrovoľné splnenie tejto povinnosti a začiatok jej plynutia (napr. tri dni od doručenia rozsudku), i tak by nastúpila zo zákona vynúiteľnosť plnenia tejto povinnosti odo dňa doručenia rozsudku súdu prvej inštancie, čiže ešte pred efektívnym uplynutím súdom určenej lehoty na dobrovoľné plnenie.“ Odvolací súd k uvedenému udáva, že sám nezistil dôvody pre zmenu rozhodnutia súdu prvej inštancie v tejto časti, keď otec ani nežiadal možnosť úhrady zročného výživného v splátkach a ku dňu rozhodnutia odvolacieho súdu mal dostatok času na jeho úhradu.

56. Ďalšie odvolacie argumenty otca odvolací súd považoval pre rozhodnutie vo veci samej za nerozhodné, bez potreby sa nimi osobitne vysporiadať. I podľa už konštantnej judikatúry tak národných, ako aj nadnárodných súdov, súd nemusí dať odpoveď na všetky otázky nastolené účastníkmi konania, ale len na tie, ktoré majú pre vec podstatný význam, prípadne dostatočne objasňujú skutkový a právny základ rozhodnutia bez toho, aby zachádzali do všetkých detailov sporu uvádzaných účastníkmi konania. Odôvodnenie rozhodnutia tak nemusí dať odpoveď na každú jednu poznámku, či pripomienku účastníka konania, ktorý ju nastolil. Je však nevyhnutné, aby bolo reagované na podstatné a relevantné argumenty účastníkov konania (porovnaj napríklad rozhodnutia ÚS SR II. ÚS 251/04, III. ÚS 209/04, II. ÚS 200/09 a podobne). Na ďalšiu irelevantnú argumentáciu zachádzajúcu podrobne do nadbytočných detailov, nespôsobilú ovplyvniť určenú výšku zvýšeného výživného na maloleté deti a zročného výživného, preto odvolací súd nepovažoval za potrebné reagovať špecifickou odpoveďou.

57. Vzhľadom na vyššie uvedené odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie z dôvodu vecnej správnosti podľa § 387 ods. 1 a 2 Civilného sporového poriadku potvrdil ako vecne správny.

58. O náhrade trov odvolacieho konania rozhodol podľa ustanovenia § 52 Civilného mimosporového poriadku v spojení s § 396 ods. 1 Civilného sporového poriadku, pretože ide o konanie, v ktorom si každý z účastníkov platí trovy konania sám (§ 49 Civilného mimosporového poriadku) a žiaden z nich nemá ani nárok na ich náhradu od iného účastníka, ak nie sú splnené podmienky pre aplikáciu výnimiek podľa § 53 Civilného mimosporového poriadku alebo podľa § 55 Civilného mimosporového poriadku. V danej veci si priznanie náhrady trov konania nevyžadovali okolnosti prípadu a z nich plynúca potreba spravodlivého usporiadania veci.

59. Toto rozhodnutie bolo prijaté pomerom hlasov 3 : 0, čiže jednomyseľne (§ 3 ods. 10 posledná veta z. č. 757/2004 Z.z. o súdoch v znení neskorších zmien a doplnení).

Poučenie:

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 Civilného sporového poriadku).

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 Civilného sporového poriadku).

Dovolanie je podľa § 421 Civilného sporového poriadku prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

a) pri, ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,
b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne (§ 421 ods. 1 Civilného sporového poriadku).
Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n) (§ 421 ods. 2 Civilného sporového poriadku).

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak

a) napadnutý výrok dovolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
b) napadnutý výrok dovolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvom pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b) (§ 422 ods. 1 Civilného sporového poriadku).

Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie (§ 422 ods. 2 Civilného sporového poriadku).

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné (§ 423 Civilného sporového poriadku).

Dovolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané (§ 424 Civilného sporového poriadku).

Dovolanie môže podať intervenient, ak spolu so stranou, na ktorej vystupoval, tvoril nerozlučné spoločenstvo podľa § 77 (§ 425 Civilného sporového poriadku).

Prokurátor môže podať dovolanie, ak sa konanie začalo jeho žalobou alebo, ak do konania vstúpil (§ 426 Civilného sporového poriadku).

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia dovolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 Civilného sporového poriadku).

Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 ods. 2 Civilného sporového poriadku).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 Civilného sporového poriadku).
Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom, prípadne má možnosť obrátiť sa na Centrum právnej pomoci (§ 160 ods. 2 Civilného sporového poriadku). Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1).

Povinnosť podľa ods. 1 neplatí, ak je

a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 ods. 2 Civilného sporového poriadku).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže dovolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie dovolania (§ 430 Civilného sporového poriadku).

Dovolanie prípustné podľa § 420 možno odôvodniť iba tým, že v konaní došlo k vade uvedenej v tomto ustanovení (§ 431 ods. 1 Civilného sporového poriadku).

Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie, v čom spočíva táto vada (§ 431 ods. 2 Civilného sporového poriadku).

Dovolanie prípustné podľa § 421 možno odôvodniť iba tým, že rozhodnutie spočíva v nesprávnom právnom posúdení veci (§ 432 ods. 1 Civilného sporového poriadku).

Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie právne posúdenie veci, ktoré pokladá za nesprávne, a uvedie, v čom spočíva nesprávnosť tohto právneho posúdenia (§ 432 ods. 2 Civilného sporového poriadku).

Dovolací dôvod nemožno vymedziť tak, že dovolateľ poukáže na svoje podania pred súdom prvej inštancie alebo pred odvolacím súdom (§ 433 Civilného sporového poriadku).

Dovolacie dôvody možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie dovolania (§ 434 Civilného sporového poriadku).

V dovolaní nemožno uplatňovať nové prostriedky procesného útoku a prostriedky procesnej obrany okrem skutočností a dôkazov na preukázanie prípustnosti a včasnosti podaného dovolania (§ 435 Civilného sporového poriadku).